

Φοίσιμα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
από τα
ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΝΙΑΤΑ

Σκιαγραφήσεις
Δημήτρης Καταλειφός

Συνεντεύξεις
Γιολάντα Τσιαμπόκαλου (Sadahzinia)
Ομάδα 218

Κώστας Ευαγγελάτος
Βάσω Κατράκη

Σελίδες για
το θεατρικό παιχνίδι
το θέατρο
τον κινηματογράφο
το βιβλίο
τη μουσική

Εθελοντές σε δράση
Κατασκήνωση 2024
14ο Χριστουγεννιάτικο Παζάρι
Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης
Γλέντι με παραδοσιακή μουσική

Εθελοντές σε σκέψεις

τεύχος 28
2025

Παραμύθι χωρίς όνομα

Ήταν καλοκαίρι του 1974, οι δύσκολες μέρες. Από τη μια μεριά οι τελευταίες μέρες της δικτατορίας από την άλλη ο πόλεμος στην Κύπρο. Στην Κατασκήνωση λίγα μαθαίναμε. Ούτε τηλέφωνα, ούτε τηλεόραση, ούτε ραδιόφωνα.

Εμείς με τα παιδιά στο βουνό. Στη φωτογραφία φαίνονται τα χαρούμενα παιδιά της πιο ζόρικης ομάδας χαμογελαστά να κοιτούν στο μέλλον. Μαζί τους φαίνεται ο αρχηγός τους Δημόκριτος Τσουκάτος, μουσικός-μαέστρος και συντονιστής, διοργανωτής αγώνων -μποξ- κυρίως- ίσως της δυσκολότερης ομάδας της Κατασκήνωσης με τον βοηθό του, το Στέφανο Ρηνιώτη νομίζω.

Όλες τις μέρες, πέρα από τις δικές μας περιπέτειες, είμαστε μπλεγμένοι με τις αταξίες των παιδιών και ελάχιστα μας παρηγορούσε η γνώμη της μητέρας μου. κ. Λουκίας Τσουκάτου, ότι, τα πιο άτακτα παιδιά είναι τα πιο έξυπνα παιδιά. Όμως οι μεγάλες δυσπραγίες των παιδιών και τα επώδυνα βιώματά τους τα δικαιολογούσαν σε πολλά.

Γίνονται τα γεγονότα με την εισβολή στην Κύπρο και την επιστράτευση. Εγκαταλείπουμε το ανέβασμα "Του παραμυθιού χωρίς όνομα" που είχαμε ξαναγράψει με βάση όσα θυμόμαστε η Ελίζα, ο Πέτρος και εγώ. Στους βασικούς ρόλους εμείς: ο Πέτρος (Βασιλιάς), ο Δημόκριτος (Πρωθυπουργός), ο Νίκος, ο Στρατής, η Ελίζα, ο Φώντας και άλλοι.

Μένουν στη μέση και οι πρόβες της μουσικής και των τραγουδιών που ετοιμάζαμε με την καταπληκτική κιθαρίστρια, που είχε εφοδιαστεί με το δίσκο του Χατζηδάκη. Έμεινε μετέωρο και το παράπονό της:

-Δημόκριτε άλλα αντ' άλλων παίζουμε!

-Μη δίνεις σημασία, πάμε παρακάτω!

"Τώρα σημαία μου το αίμα και λάβαρο η λαβωματιά,

ρίξε μου το στερνό σου βλέμμα

μέσα στην άδεια μου καρδιά

Όχι ποτέ μου δεν σε αφήνω στρατιώτη μου στη ερημιά

τραγούδι και χορό εγώ στήνω μέσα στην ακροποταμιά."

Το έργο δεν ανέβηκε ποτέ ούτε τον Ιούλιο, ούτε το Σεπτέμβριο, που ανεβήκαμε πάλι στη Κατασκήνωση με τα παιδιά για την παράσταση. Έβρεχε.

Το έργο με την ίδια διανομή οφείλει να παρουσιαστεί στη καινούργια φοβερή κατασκήνωση.

Δημόκριτος Τσουκάτος
Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Ιδιοκτησία: Κατασκηνώσεις
Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα
Γραφεία: Χέυδεν 14, 10434 Αθήνα
τηλ. 210.32.26.019, fax 210.32.57.801
website: www.kataskinosi.gr
e-mail: kataskinoseis@yahoo.com

Εκδότης - Αρχισυντάκτης **Πέτρος Καλλίτσης**

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης	Φοίβος Καλλίτσης
Δημήτρης Αντωνίου	Αλέξανδρος Κυτίνος
Πέπη Βατικιώτη	Σπήλιος Πέτζας
Μάρθα Δελή-Πυρουνάκη	Μαρία Σπάτουλα
Μαρία Δραγανούδη	Βάσια Στάθη
Νίκος Καλλίτσης	Κατερίνα Τζινίδη

ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Παναγιώτα Ανδριανοπούλου	Κώστας Ευαγγελάτος
Μαρία Βυργιώτη	Ευγενία Καβαδία
Ζωή Γυφτάκη	Σάρα Μάρκου
Αντώνης Δελέντας	Δημόκριτος Τσουκάτος
Γραφιστική Επιμέλεια	Φωτογραφίες
Δημήτρης Αντωνίου	Πέτρος Καλλίτσης
Σπήλιος Πέτζας	Αντ. Κωνσταντακόπουλος
Διόρθωση κειμένων	Σταύρος Χανάς
Μάρθα Δελή	Διακίνηση
Ντίνα Καλαμίτση	Στρατής Πυρουνάκης

Εκτύπωση: Παν. Μακρυγιάννης Γραφικές Τέχνες
Σαρπηδόου 33, 104 42 Αθήνα, τηλ. 210.51.53.535

Ευχαριστούμε τον κ. Μακρυγιάννη και τους συνεργάτες του για την πολύχρονη και πολύπλευρη βοήθειά τους

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ

Τα Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα είναι σήμερα μια Οργάνωση με περισσότερους από 80 ενεργούς εθελοντές που υλοποιεί, εντελώς δωρεάν, κατασκηνώσεις για την ψυχοκοινωνική στήριξη των παιδιών καθώς και προγράμματα για παιδιά και νέους βασισμένα σε εμπυχωτικές δράσεις αισθητικής αγωγής (θέατρο, μουσική, καραγκιόζης, κουκλοθέατρο, φωτογραφία, ζωγραφική, θεατρικό παιχνίδι, χειροτεχνίες και κατασκευές).

Ένας πυρήνας 30 έμπειρων εθελοντών πλαισιωμένος από 50 νέους ανθρώπους διαχειρίζεται το παρόν και δημιουργεί το αύριο αυτής της προσπάθειας. Οι άνθρωποι αυτοί, που πιστεύουν στις διαχρονικές αξίες του έργου, όπως την αγάπη για τα παιδιά και τους ανθρώπους, τη βεβαιότητα για τα πολλά ταλέντα κάθε ανθρώπου, τους δημοκρατικούς θεσμούς, την ισότητα των ανθρώπων και την ελευθερία λόγου και σκέψης, φιλοξενούν χωρίς διακρίσεις παιδιά διαφορετικής καταγωγής, ηλικίας, φύλου, θρησκευματος και οργανώνουν ή υποστηρίζουν δραστηριότητες για τους νέους, που συμμετέχουν ως στελέχη στην κατασκήνωση.

σκέψεις

Ο Δημόκριτος νεαρός εθελοντής το '74, Καθηγητής Πανεπιστημίου πια, γύρισε μετά από 50 χρόνια να δει τι υπάρχει από την Κατασκήνωση που έζησε, πόσα άλλαξαν, πως είναι οι άνθρωποι της τώρα. Περιηγήθηκε το χώρο και κουβέντιασε με τους λίγους που ήξερε από την εποχή εκείνη, δυο τρεις που ήταν ομαδάρχες ή επιτελείο τότε και άλλους τόσους που ήταν παιδιά-κατασκηνωτές. Ελάχιστα πράγματα πέρα από τα μεγάλα πεύκα, το κοκκινόχωμα, τις άσπρες πέτρες στους δρόμους και το αεράκι, του θύμιζαν τον τόπο, όλα τα άλλα ήταν διαφορετικά. Χάζευε τους νέους -αγόρια και κορίτσια- που κουβέντιαζαν, πειράζονταν, έπαιζαν. Θυμήθηκε ιστορίες και πρόσωπα από τη δική του εποχή. Αφουγκράστηκε την ατμόσφαιρα και είπε ότι σχημάτισε την εντύπωση, ότι όλα έχουν αλλάξει αλλά αυτό που αποπνέει η Κατασκήνωση είναι το ίδιο.

Το '74 έπεσε η Χούντα και από τότε άλλαξαν κυβερνήσεις, πολιτικές κοσμοθεωρίες κατέρρευσαν, όμως οι πόλεμοι συνεχίστηκαν και οι οικονομικές ανισότητες διατηρήθηκαν. Για πολλούς ανθρώπους τα πράγματα είναι δύσκολα και δεν εξαλείφθηκαν ποτέ η μετανάστευση, η προσφυγιά, η απόγνωση, η κατάθλιψη, η αδυναμία κάλυψης βασικών αναγκών. Παρά την έλλειψη ουσιαστικής κρατικής πρόνοιας κάποιοι επιμένουν να επιβιώνουν και ανάμεσά τους πολλά παιδιά..

Και εμείς που είμαστε σε αυτή την υπόθεση;

Η Κατασκήνωση υπάρχει αυτά τα 50 χρόνια και άλλα τόσα πριν, σε εποχές που δε ζήσαμε. Αφού υπάρχει φτώχεια και δυστυχία, έχει λόγο ύπαρξης. Ειδικά όταν πλήττονται παιδιά που είναι η ελπίδα για ένα καλύτερο κόσμο. Οι εγκαταστάσεις της Κατασκήνωσης αλλάζουν διαρκώς και βελτιώνονται, αλλά όχι με τους ρυθμούς που θα θέλαμε, και απαιτείται επιμονή και υπομονή. Αν είναι κάτι που το σκεφτόμαστε, το βάζουμε στα ...10ετή προγράμματά μας, αποταμιεύοντας τα λίγα που περισσεύουν κάθε χρόνο. Η νέα κουζίνα χρειάστηκε να περάσουν 55 χρόνια για να διαδεχτεί την παλιά, το ίδιο οι τραπέζιες, το ίδιο οι τουαλέτες και τα ντους. Όμως τα παιδιά λένε ότι είναι η καλύτερη Κατασκήνωση. Τα γήπεδα με το χαλίκι, τις πέτρες και το κοκκινόχωμα έχουν πια σύγχρονα δάπεδα και η Παιδική Χαρά είναι πολύ μεγαλύτερη, γεμάτη καινούρια παιχνίδια. Το θεατράκι δεν έχει πια χωματίνη σκηνή και τρεις κερκίδες αλλά έξι κερκίδες, προβολείς και ηχητικές εγκαταστάσεις. **Και κάποτε θα γίνει το νέο Ιατρείο!**

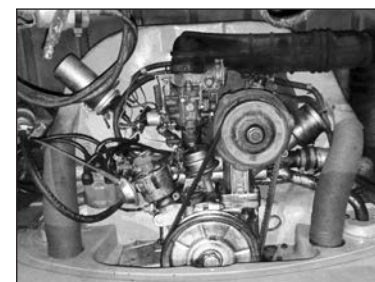
Οι άνθρωποι, που γεμίζουν με χαρούμενες φωνές το χώρο, είναι περισσότεροι. Τα παιδιά από πενήντα, που ήταν το '74, σχεδόν τριπλασιάστηκαν και οι εθελοντές, που είναι μαζί τους τα καλοκαίρια, από είκοσι πέντε έφτασαν τους εκατό.

Από όποια αφετηρία κι αν ξεκινούν οι άνθρωποι, όταν φθάνουν στη Κατασκήνωση, αλλάζουν προς το καλύτερο. Αλλάζουν κάποιες ιδέες και πιο πολύ συμπεριφορές γιατί μαθαίνουν να εκτιμούν τους ανθρώπους που είναι γύρω τους. Συμφωνούν με την κεντρική ιδέα: αλληλεγγύη στα παιδιά, προσοχή στη φροντίδα τους και έμπρακτη υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους στο καλό φαγητό, στο παιχνίδι, στο καλό βιβλίο, στο νοιάξιμο, στη μητρική αγκαλιά, στο πατρικό χάδι.

Οι κανόνες που διέπουν την κοινή ζωή στη Κατασκήνωση γίνονται εύκολα αποδεκτοί, γιατί είναι ξεκάθαρο ότι στοχεύουν σε μια καλύτερη και ποιοτική ζωή όχι μόνο των παιδιών αλλά και των μεγάλων, των εθελοντών. Και είναι ολοφάνερο σε όλους τους κατοίκους αυτού του μικρού χωριού πως ό,τι γίνεται, ό,τι συμβαίνει εκεί, δεν έχει κανένα υλικό όφελος για κανένα, μόνο συναισθηματικό. Κυριαρχεί το θετικό συναίσθημα, το έντονα αγαπησιάρικο. Αντίθετα με την καθημερινότητα και τις κυριάρχες ειδήσεις, στην Κατασκήνωση είναι ξεκάθαρο, ότι δεν μπορείς να αγνοείς τους ανθρώπους, δεν μπορείς να αγνοείς τα συναισθήματα, δεν μπορείς να αδικείς.

Η συνολική ομαδική προσπάθεια νοηματοδοτεί τις ζωές μας. Κάτι που δεν έγινε μόνο τώρα, αλλά γινόταν και πριν 50 χρόνια και αυτό διηγείται το Θρόισμα των πεύκων της Κατασκήνωσης. Γι' αυτό είμαστε στην Κατασκήνωση, γι' αυτό τόσο πολλοί μένουν τόσο καιρό εκεί με τα παιδιά, γι' αυτό θα μένουμε εκεί, υποστηρικτές της κοινής προσπάθειας, όσο βαστούν τα πόδια και τα μυαλά μας.

Πέτρος Καλλίσης

4 στην αρχαία Ερένεια του Ιούλιο...

Κατασκήνωση 2024

Είμαστε εδώ

*Δεν μπορώ να σου δώσω λύσεις
για όλα τα προβλήματα της ζωής σου, όμως μπορώ να σε ακούσω
και να τα μοιραστώ μαζί σου.*

Δεν μπορώ να αλλάξω το παρελθόν ή το μέλλον σου.

*Όμως όταν με χρειάζεσαι
θα είμαι εκεί μαζί σου.*

*Οι χαρές, οι θριάμβοι και οι επιτυχίες σου δεν είναι δικές μου
όμως ειλικρινά απολαμβάνω να σε βλέπω ευτυχισμένο.*

*Δεν μπορώ να σου πω ποιος είσαι
ούτε ποιος πρέπει να γίνεις.*

*Μόνο μπορώ να σε αγαπώ όπως είσαι
και να είμαι φίλος σου.*

Χόρχε Λουίς Μπόρχες

Εσκινώ με αυτό το ποίημα ύμνο στην κοινωνική αλληλέγγυα πλευρά του ανθρώπου που είναι ικανή να ξεπεράσει τον ατομισμό και τον εγωισμό και να δημιουργήσει κοινότητες που λειτουργούν ως κοινωνικοί προβλημάτων και γιατρέυουν όπως το ιαματικό νερό τον πόνο, την έλλειψη τρυφερότητας, την αποξένωση, την περιθωριοποίηση.

Μια τέτοια κοινότητα προσπαθούμε να δημιουργήσουμε κάθε Ιούλιο στο βουνό του Πατέρα, προσφέροντας τον αναγκαίο και απαραίτητο χώρο, ώστε μικροί και μεγάλοι να φτιάχνουν έναν τόπο διαφορετικό, έναν τόπο με ανοχή, κατανόηση, ενθάρρυνση για την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και για την αναζήτηση ενός αυθεντικού νοήματος ζωής. Οι από κοινού εργασίες, η δέσμευση για σεβασμό και συνεργασία δεν είναι υποχρέωση, αλλά επιλογή. Η ζωή στην Κατασκήνωση είναι ένα παιχνίδι όπου η φαντασία, η χαρά και ο αυθορμητισμός κυριαρχούν. Συνυπάρχω με τον άλλον άνθρωπο, το μικρότερο, το μεγαλύτερο, το συνομήλικο, το φίλο για να δημιουργώ και να εκφράζω ελεύθερα τα συναισθήματά μου και τον εαυτό μου. Οι σχέσεις αυτής της συνύπαρξης δεν είναι σχέσεις εξάρτησης και ετεροκαθορισμού, είναι γνήσιες σχέσεις που στηρίζονται στην αλληλοκατανόηση και την αλληλεγγύη.

Είμαστε εδώ, σε αυτό τον τόπο, 72 χρόνια, προχωράμε και αλλάζουμε ανταποκρινόμενοι στις διαρκώς μεταβαλλόμενες κοινωνικές συνθήκες, είμαστε εδώ 72 χρόνια με βαθιά εμπιστοσύνη στον άνθρωπο και στις ικανότητές του.

Μαρία Σπάτουλα

Φιλοξενήθηκαν **80 αγόρια** και **56 κορίτσια** από 16 χώρες καταγωγής με τη βοήθεια **97 εθελοντών** από την Ελλάδα και 8 χώρες του Κόσμου

Τα παιδιά χωρίστηκαν σε **5 κοινότητες** και **15 ομάδες**.

Στο πρόγραμμα υπήρχαν ώρες για **Χειροτεχνία, Αθλητισμό, Ώρα Ομάδων, Ψυχαγωγία** και για τους **13 ομίλους δημιουργικής απασχόλησης**: Φωτογραφία, Ζωγραφική, Θέατρο, Ρίμα και Ποίηση Μουσική και Τραγούδι, Επιστήμονες, Χορός, Μπαλέτο, Καραγκιόζης, Κηπουρική και Κατασκευές, .

Η Κατασκήνωση του 2024 λειτούργησε με διευθυντή τον Πέτρο Καλλίτση και υποδιευθυντές τους Μαρία Σπάτουλα, Δημήτρη Αντωνίου και Αντώνη Κωνσταντακόπουλο.

Κοινοτάρχες ήταν οι Μαριλού Μίλες, Χρύσα Μπάστα, Κατερίνα Τσιαπάρα, Αλέξανδρος Κυτίνος και Γιάννης Λιάγκος.

Σε επιτελικές θέσεις ήταν η Μάρθα Δελή, η Χρυσή Πυρουνάκη, η Σοφία Χατζόγλου, ο Γιώργος Χ. Πυρουνάκης, ο Νίκος Καλλίτσης, ο Σπύρος Ακτύπης, η Μαρία Μπάστα, η Πέπη Βατικιώτη, ο Νικηφόρος Πυρουνάκης, ο Στέλιος Γαβαλάς, η Άρτεμις Πατσαούρα, η Χριστίνα Ποδάρα ο Μάρκος Μπότσαρης και η Μαρία Ντάρδα.

Ομαδάρχες ήταν οι: Σόνια Καραγεώργου, Σοφία Ασμάνη, Χρύσα Σαλωμιδου, Χριστίνα Παπαγεωργίου, Αουρόρα Ντέμκο, Μαρία Δραγανούδη, Ματούλα Θωμά, Κατερίνα

Τζινίδη, Βάσια Στάθη, Νεφέλη Αλεξανδρή, Μαρσιάντρα Ζώταλη, Ελένη Μπαρμπαγιάννη, Κατερίνα Μαρίνη, Μαρία Βυργιώτη, Αφροδίτη Μοντεσίνο, Αλεξάνδρα Ντούλια, Ελένη Φίλη, Σοφία Γαρουφαλιά, Χριστίνα Φούζα, Σπύρος Θωμάς, Μπάμπης Χριστάκης, Γιούρι Ντόμπι, Άγγελος Μίλες, Γιώργος Χριστάκης, Γεράσιμος Χρηστάκης, Βαγγέλης Κουτσοχερίτης, Χάρης Μανεάδης, Φανούρης Τσόκας, Κώστας Αρβανίτης και Αντώνης Δελέντας,

Στην Κουζίνα και σε άλλους ρόλους πρόσφεραν με κέφι και αγόγγυστα οι: Emma Bellei, Sara Bosio, Anders Munoz, Joan Gil Lopez, Egar Samari, Σταύρος Χανάς, Παναγιώτης Τζωρτζής, Χριστίνα Νικολοπούλου, Δαμιανός Μπαρουξής, Γιώργος Πυρουνάκης, Τζένη Παπαζιού, Λίλη Μπέρτσου, Σπήλιος Πέτζας, Γιάννος Γαβαλάς, Θεοδόσης Πυρουνάκης, Μαριάννα Αλμπάνα, Ρόμπιν Κώτσια, Κωστής

Περακάκης, Κωστής Δουκάκης, Αγγελική Ντάρδα, Ευδοκία Μπαρουξή, Νίκος Βήτας και Κωνσταντίνα Σίμου.

Βοήθησαν ακόμα η γιατρίνα μας Ειρήνη Σπυριδάκη και οι: Κατερίνα Μαρινάκη, Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης, Τζένη Κοτζακωνσταντινίου, Χρήστος Ζαφειρόπουλος, Βασίλης Καλογήρου, Πασχάλης Ποδάρας, Μαρίνα Καλιανίδου, Παναγιώτης Αδαμόπουλος, Γιάννης Μώρας, Θεμιστοκλής Καλλίτσης,

Στην οργάνωση και λειτουργία της φετινής Κατασκήνωσης βοήθησαν και οι: Ρίτα Ζαμπάλου, Στρατής Πυρουνάκης, Μαρία Πυρουνάκη-Λιωνή, Παναγιώτης Αναστόπουλος, Τιμολέων Χατζηβασιλείου, Κώστιας Αλεξανδρίδης και Ξενοφώντας Παπαϊωάννου.

Η ασθένεια του chef μας Βασίλη Παναγιωτόπουλου μας δυσκόλεψε, αλλά βρήκαμε εξαιρετική λύση με το Δημήτρη Αντωνίου.

Σε όλους τους ανθρώπους που πρόσφεραν τη βοήθειά τους εθελοντικά και με πολλή αγάπη, ένα **ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ**

τί είναι για μένα η κατασκήνωση;

«Θα μου λείψει. Ήταν η καλύτερη κατασκήνωση που έχω πάει. Είχα τον καλύτερο όμιλο, τον όμιλο κατασκευών.»

Arash

«Είναι καλή η κατασκήνωση. Έχει πολύ καλά και πολλά γήπεδα, έχει καλές αθλητικές μπάλες. Έχει ελεύθερες ώρες που με βοηθάνε, αλλά δεν είναι πολλές.»

Ιάσωνας

«Η Κατασκήνωση είναι το δεύτερό μου σπίτι, είναι το καλύτερο σημείο του καλοκαιριού και ανυπομονώ από την προηγούμενη χρονιά για να έρθω εδώ. Φέτος είχα τις καλύτερες ομαδάρχισσες και πέρασα καταπληκτικά μαζί τους. Κάθε χρόνο το πρόγραμμα γίνεται όλο και καλύτερο και περιμένω να δω πως θα είναι του χρόνου»

Αννέτα

«Κατασκήνωση για μένα σημαίνει ένα μέρος με πολλούς άγνωστους ανθρώπους που τους γνωρίζουμε και αρχίζουμε να κάνουμε παρέα μαζί τους.»

Γιάννης

«Η κατασκήνωση είναι ένα μέρος που μπορώ να περνάω όμορφα και να είμαι ελεύθερη.»

Ντάλια

«Κατασκήνωση είναι ένα μέρος στο οποίο μαθαίνουμε να είμαστε υπεύθυνοι για τον εαυτό μας, αλλά και για τους ανθρώπους γύρω μας»

Ορφέας

«Κατασκήνωση για μένα σημαίνει ομαδικότητα και αλληλοβοήθεια. Στην κατασκήνωση περνάω υπέροχα, καθώς παίζουμε και κάνουμε πολλά ωραία πράγματα. Φέτος ήταν η τελευταία μου χρονιά και αυτό είναι το μόνο αρνητικό. Οι ομαδάρχισσές μου φέτος ήταν οι καλύτερες και μας πρόσεχαν πολύ..»

Θεοδώρα

«Η κατασκήνωση για εμένα είναι σαν το δεύτερό μου σπίτι. Έχει πολλά παιδιά που με βοηθάνε και τους βοηθάω και υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που μας προσέχουν. Ακόμα και αν δεν τα πάμε καλά με όλους, προσπαθούμε να συνυπάρξουμε..»

Χάουλα

«Μου άρεσε το θέατρο και οι επιθεωρήσεις, δεν μου άρεσαν όμως τα κάτω W.C. και ο αρακάς (μπλιάξ).»

Γιώργος

«Η κατασκήνωση για μένα είναι το σπίτι μου. Είναι ένας κόσμος που χωράει όλους τους κόσμους και όπου δεν υπάρχει ανισότητα, ανταγωνισμός και ζήλεια. Είναι ένας τόπος όπου πάω κάθε χρόνο και κάνω ένα διάλειμμα από την πραγματικότητα, το διάβασμα και από το άγχος. Περνάω τον χρόνο μου με τα υπόλοιπα παιδιά γνωρίζοντας τα καλύτερα, κάνοντας πλάκες και, γενικότερα, περνώντας τέλεια. Πάω εδώ και 8 χρόνια στη Χ.Π.Χ.Ν. και κάθε χρόνο γίνεται και κάτι ξεχωριστό που μένει στις αναμνήσεις και, πέρα από αυτό το κομμάτι, η κατασκήνωση μου έχει προσφέρει και αρκετά πράγματα, όπως πολλές εμπειρίες, νέες γνώσεις, αλλά και το σημαντικότερο, που είναι οι φίλιές μου με κάποια φανταστικά άτομα. Οπότε η Κατασκήνωση για μένα είναι ένας τόπος που δεν μοιάζει με κανέναν άλλον..»

Μάγια

«Πολύ ωραία είναι εδώ, μου αρέσει.»

Ηλίας

«Η κατασκήνωση για μένα είναι παιχνίδι. Μου άρεσε πολύ ο αθλητισμός και το θέατρο, η ώρα ομάδας, μου άρεσαν οι όμιλοι, να παίζω με τον άλλον.»

Χρήστος

«Για μένα η κατασκήνωση είναι αγκαλιά και φιλιά.»

Γιάννης

«Για εμένα η κατασκήνωση είναι να παίζεις, να είσαι χαρούμενη/ος και να περνάς καλά.»

Μαρία

«Η κατασκήνωση για εμένα είναι ένα μέρος που μαθαίνεις για την φύση και κάνεις νέους φίλους.»

Ιωάννα

Θέλω να έρθω ως ομαδάρχης/ισσα

«Για μένα η κατασκήνωση είναι σπίτι, στην κατασκήνωση είμαστε όλοι μια μεγάλη οικογένεια που κανείς δεν είναι μόνος του. Όλες τις χρονιές περνάω υπέροχα και θα μου λείψει πάρα πολύ μιας και φέτος ήταν η τελευταία μου χρονιά. Τα λέμε πάλι σε 5 χρόνια. Με πολλή πολλή αγάπη, Ζωή»

Ζωή

«Η κατασκήνωση για μένα είναι δεύτερο σπίτι, πάντα όταν φεύγουμε θλίβομαι, αλλά τα επισκεπτήρια, οι ώρες ομάδων, το θεατράκι και το φαΐ (και το Σαββατιάτικο πάρτυ) μου αρέσουν πάρα πολύ. Πέρυσι, όμως, έπρεπε να φύγουμε στα μισά και πλάνταξα στο κλάμα, γιατί το μέρος αυτό το αγαπώ και σε 7 χρόνια που θα μπορώ, θα έρθω ως εθελοντής ή ομαδάρχης»

Ηρακλής

«Κατασκήνωση για μένα δεν είναι απλά ένα μέρος, αλλά ένα δεύτερό μου σπίτι. Κάθε χρονιά που έρχομαι εδώ περνάω υπέροχα. Μακάρι να μπορούσα να έρθω περισσότερες χρονιές. Ειλικρινά αυτά τα 5 χρόνια ελπίζω να περάσουν γρήγορα για να έρθω ξανά εδώ.»

Νάντια

«Η Κατασκήνωση είναι για μένα κάτι μοναδικό. Οτι ζω εδώ, δεν έχω ξαναζήσει πουθενά αλλού. Κάθε χρόνο γνωρίζω καινούρια άτομα με τα οποία δένομαι πολύ. Γενικά, όλη αυτή η καθημερινότητα, όλα τα παιδιά και ο τόπος που βρίσκομαι είναι υπέροχα. Πιστεύω πως όσα έμαθα και έκανα στην Κατασκήνωση δεν πρόκειται να τα ξαναβιώσω ξανά. Δυστυχώς, φέτος είναι η τελευταία μου χρονιά. Όμως η εμπειρία που έζησα θα μου μείνει αξέχαστη και, εννοείται, θα έρθω εδώ ως εθελόντρια.»

Κατερίνα

«Η κατασκήνωση για εμένα είναι πολλά πράγματα που δεν μπορούν όλα να αποτυπωθούν στο χαρτί. Όμως, με λίγα λόγια, είναι ένα δεύτερο σπίτι που μαθαίνω καινούρια πράγματα, γνωρίζω καινούριους ανθρώπους και, πάνω από όλα, η κατασκήνωση είναι ένα δεύτερο σχολείο, το οποίο δεν χρησιμοποιεί μόνο μαθήματα, αλλά και πολλά παραπάνω. Τέλος, η κατασκήνωση είναι ένας χαρούμενος, εντυπωσιακός και αγαπητός τρόπος ζωής!»

Βασιλική

«Η Κατασκήνωση για μένα είναι ένα σπίτι, όπου δεν χωράει η ανισότητα και η διαφοροποίηση, όπου υπάρχει ελευθερία ως προς τα συναισθήματα. Είναι ένας χώρος που έχει να προσφέρει νέες εμπειρίες και αξέχαστες εμπειρίες. Φέτος, ήταν η Τρίτη και τελευταία μου χρονιά και μέσα σε αυτά τα χρόνια η κατασκήνωση μου έχει προσφέρει πάρα πολλά, ώστε να χαράξω την δική μου πορεία προς τα όνειρά μου. Εδώ γνώρισα νέους ανθρώπους που αγαπώ πολύ και τους φροντίζω. Στην κατασκήνωση η αγάπη με αγκάλιασε και με έκανε να καταλάβω ότι τα πάντα είναι δυνατά.»

Μαίρη

«Η κατασκήνωση για μένα είναι το δεύτερό μου σπίτι, ένα μέρος που μπορώ να είμαι ο,τι θέλω. Κάπου που μπορώ να εμπιστευτώ τους πάντες, χωρίς να φοβάμαι ότι θα πάθω κάτι. Είναι ένας κόσμος που χωράει όλους τους κόσμους. Είναι πολλά παραπάνω από μια κατασκήνωση, είναι ένα σπίτι ασφαλές.»

Ιωάννα

Ιστορίες ύπνου

της Βάσιας Στάθη

Και τώρα θα κάνουμε ένα λεπτό ησυχία, για να αρχίσει το παραμύθι!

Η μυστική φράση που θα σταματήσει τις φωνές και τα πειράγματα, αφού η κυρία θα μας πει παραμύθι! Μέσα στη μέρα πολλή ένταση, πολλή ενέργεια, πολλά συναισθήματα. Κάτι πρέπει να κάνουμε όμως ώστε κατά την διάρκεια της νύχτας να μας κυριεύσουν κυρίως όμορφα συναισθήματα, αλλιώς η ταραχή χαλάει τόσο το βράδυ όσο και την επόμενη μέρα. Δεν είναι λίγες οι φορές που ένα παιδί μας έχει διηγηθεί τα άσχημα όνειρα του μια τυχαία στιγμή της ημέρας, και εσύ το μόνο που έχεις να κάνεις είναι να ακούς. Οι άσχημες σκέψεις που το συνοδεύουν συνήθως σβήνουν και ξεχνιούνται, μέχρι να έρθει η στιγμή του επόμενου ύπνου. Τότε οι σκοτεινές αναμνήσεις του προηγούμενου εφιάλτη έρχονται και πάλι στην επιφάνεια. Τότε αρχίζουν τα νάζια και οι ανησυχίες, τα πειράγματα, η ανάγκη για φροντίδα. Μια καλή πρακτική που με έχουν συμβουλέψει, και ακολουθώ καθόλη την περίοδο, είναι το παραμύθι.

Πολλοί διαβάζουν ένα παραμύθι, εγώ προτιμώ να σκαρφίζομαι κάποια ιστορία κάθε μέρα. Κάθε μέρα ρωτάω και από ένα φίλο εθελοντή, ζητάω τρεις λέξεις, οι οποίες πρέπει να μπουν στην ιστορία, και με κάποιον μαγικό τρόπο αυτές οι τρεις λέξεις μετατρέπονται σε ένα όμορφο παραμύθι που, συνήθως, βγάζει και νόημα! Η αλήθεια είναι ότι πολλές φορές με συνεπαίρνει η ιστορία που υφαίνεται και την συνεχίζω για πολλή ώρα παραπάνω από ό,τι είναι αναγκαίο. Τα παιδιά συνήθως έχουν κοιμηθεί στα πρώτα πέντε λεπτά, εγώ όμως βρίσκω τον εαυτό μου συχνά να μιλάει μέχρι και μισή ώρα, ή ακόμα χειρότερα να ξυπνάω αφού με έχει πάρει ο ύπνος και να συνεχίζω την ιστορία

μετά από ώρες. Φυσικά σε αυτή τη περίπτωση κανείς δε με ακούει παρά μονάχα εγώ.

Με εντυπωσιάζει πραγματικά και με χαροποιεί ιδιαίτερα, όταν έρχεται ένα παιδί την επόμενη μέρα και μου δίνει τα εύσημα για την καταπληκτική ιστορία που είπα το προηγούμενο βράδυ, και μου δημιουργεί απορίες για το τι εντυπώσεις μπορεί να αφήνει σε ένα μυαλό μια ιστορία που πλάθεται λέξη-λέξη χωρίς σαφές πλάνο, αλλά που καταφέρνει με κάποιο τρόπο να έχει, σχεδόν κάθε φορά, αρχή μέση και τέλος. Όταν ένα παιδί σου έχει διηγηθεί μια άσχημη σκέψη που του ήρθε σε μορφή ονείρου, μια καλή ιδέα είναι, όσο περιπλανιέσαι στη σκηνή λέγοντας την ιστορία σου, να αφήσεις και από ένα χάδι στον ταραγμένο κατασκηνωτή σου. Ακόμα μια ωραία ιδέα είναι να βάλεις μέσα στην ιστορία σου, τις σκέψεις που φοβίζονται ένα παιδί, αφού έτσι τις εκλογικεύει και μπορεί στη θέση της τρομακτικής σκέψης να εμφυτευτεί κάποια θετική.

Μικροί και μεγάλοι, τη στιγμή που θα αποφασίσουμε να πάμε για ύπνο, θα μας εμφανιστούν οι πιο αλλοπρόσαλλες σκέψεις που συνήθως είναι το τελευταίο πράγμα που θα θέλαμε να έχουμε στο μυαλό μας. Στην πόλη συνήθως προσπαθούμε να κουράσουμε το μυαλό παίζοντας στο κινητό, χωρίς να βλέπουμε στην πραγματικότητα τίποτα. Στο βουνό είμαστε λίγο πιο ρομαντικοί και κοιμόμαστε με το θρόισμα των φύλλων και μια γλυκιά ιστορία από την συνομαδάρχισσα. Μπορεί να μην είμαστε παραμυθάδες στη πραγματικότητα, και συχνά να μη βγάζουμε πολύ νόημα, αλλά αφού αυτό χρειάζεται το κεφάλι για να ταξιδέψει στη χώρα του ύπνου, αυτό ακριβώς θα έχει!

Κραυγές ομάδων που είχαν θέμα ΛΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ...

Τα μικρά τα τούμσι
από το χωριό Τατάουα (x2)
Από σοκολάτα (x2)
Τα μικρά τα τούμσι
από το χωριό Τατάουα (x2)
Ήρθαν στον Πατέρα (x2)
Τα μικρά τα τούμσι
από το χωριό Τατάουα (x2)
Μπήκαν στην σκηνούλα (x2)
και περνάνε μια χαρούλα.
Ίπι-ίπι-το'θμισι, σοκολατοτούμσι!
Σοκολατοτούμσι
3η μικρών κοριτσιών

Τσιμόι.
Καλησπέρα και καλή βραδιά.
Δεν είναι... ένα το μπόι,
δύο το κομπολόι,
τρία η αλόη,
τέσσερα τα μπολσόι,
πέντε ρολόι,
έξι καουμπόι.
Πάμε για το εφτά,
είναι οι Τσιμόι.
Ίπι-ίπι-όι, είμαστε οι Τσιμόι!
Όι-όι-όι, δεύτερη small boy!
Τσιμόι
2η μικρών αγοριών

Μέσα στην Κατασκήνωση σου
από νιάνιαρα είμαστε εμείς.
Φέτος θα τα σπάσω μαζί σου.
Και του χρόνου δεν θα με δεις.
Πλύσου
για να μπεις στην σκηνή σου
και τα πόδια σου κάνε please.
Έλα στην παρέα μας, ψήσου.
Οι Μπουρμπούτσαλοι
είμαστε εμείς.
Ίπι-ίπι-ούτσαλοι,
μπουρμπούτσαλοι!
Μπουρμπούτσαλοι
1η αγοριών

Στην κατασκήνωσή μας έλα κι εσύ.
Από την ώρα που εγώ ήρθα,
έχω εντελώς τρελαθεί.
Θα παίζουμε όλη μέρα
πάνω στον βουνού την πλαγιά.
Θα 'μαστε όλοι μια παρέα
θα περνάμε καλά.
Έλα που δεν μπορώ πλέον να κοιμηθώ.
Με τις Μις Γκούτσι φίλες μου
θα περνάς τόσο καλά στο θεατράκι
απόψε θα τις ζητάς.
Ίπι-ίπι-ούτσι, Μις Γκούτσι!
Μις Γκούτσι
3η κοριτσιών

Μια ομάδα που δε μιλάει την ίδια γλώσσα

Εν έτει 2025, παρ' όλη την ψευδαίσθηση προόδου και ειρηνικής συνύπαρξης των Δυτικών κρατών, διανύουμε ακόμη μια εποχή άνισου πολέμου και καταπίεσης λαών, που μοιάζουν να είναι τόσο μακριά. Η Κατασκήνωση όμως, τυχαίνει να βρίσκεται σε μια χώρα, η οποία, λόγω της θέσης της στην Υδρόγειο, χρησιμοποιείται ως πέρασμα από χιλιάδες ανθρώπους κάθε χρόνο, που αναζητούν ελπίδα για μια νέα ζωή με αξιοπρέπεια. Και καμιά φορά αυτό το πέρασμα δεν είναι τόσο σύντομο.

Κάθε Ιούλιο λοιπόν, συναντάμε πολλά παιδιά που βρέθηκαν στην Ελλάδα και χτίζουν την καθημερινότητά τους εδώ. Κάποια από αυτά, έφτασαν πριν μερικούς μόνο μήνες και ακόμη βρίσκονται σε σοκ. Κάποια είναι εδώ για ένα ή δύο χρόνια, μας ξέρουν, καταλαβαίνουν ελληνικά, όμως δεν τα μιλούν πάντα, γιατί η χώρα αυτή δεν έχει γίνει το σπίτι τους και η γλώσσα της δεν έχει γίνει δική τους. Κάποια είχαν έρθει προσωρινά εδώ έπειτα από την έναρξη του πολέμου στην Ουκρανία και την πρώτη τους χρονιά στην κατασκήνωση δεν είχαμε ακούσει καν τη φωνή τους. Τώρα, τρία χρόνια μετά ζουν ακόμη- προσωρινά- στην Ελλάδα, η γλώσσα τους τρέχει ροδάνι, όμως δυσκολεύονται να θυμηθούν την πατρίδα τους και φράσεις στα ουκρανικά. Ακούσαμε προς μεγάλη μας έκπληξη τη φωνή της Κάτιας και του Κυρίλο, να λένε λέξεις όπως «θέλω», «πεινάω», «ευχαριστώ», «σ' αγαπώ». Χωρίς τη βοήθεια της γλώσσας δύσκολα εκφράζει κανείς τις ανάγκες και τα συναισθήματά του. Πώς θα μπορούσε λοιπόν να λειτουργήσει αρμονικά μια ομάδα στην κατασκήνωση, στην οποία η πλειοψηφία των παιδιών δεν μιλούν την ίδια γλώσσα;

Στη φετινή μας ομάδα με τον Γεράσιμο, πολλά από τα μικρά μας αγόρια δεν ήξεραν γρι από ελληνικά ή αγγλικά. Ιδιαίτερα στην αρχή, δυσκολευτήκαμε πολύ. Τα παιδιά αυτά ούτε μας γνώριζαν, ούτε μας εμπιστεύονταν, ούτε μας καταλάβαιναν. Σταδιακά τα πράγματα γίνονταν πιο ξεκάθαρα, π.χ. όταν χτυπάει το καμπανάκι αλλάζουμε δραστηριότητα, τρώμε πέντε φορές τη μέρα στο τραπέζι μας (και όχι στην παιδική χαρά). Η παντομίμα στη σκηνή έδινε κι έπαιρνε. Είχαμε μάθει δυο τρεις βασικές λέξεις στις γλώσσες τους κι εκείνα, σαν σφουγγάρια, καταλάβαιναν ολόκληρες φράσεις με το πέρασμα των εβδομάδων. Η επικοινωνία μεταξύ των παιδιών ήταν αβίαστη. Δημιουργήθηκαν χαρούμενες στιγμές, τσακωμοί και μικρές συνωμοσίες. Γεννήθηκαν φίλιες χωρίς ποτέ να έχουν καταλάβει λέξη από όσα έλεγε ο διπλάνός τους.

Όταν συνειδητοποιήσαμε ότι δεν μπορούμε να τα κάνουμε όλα τέλεια, επικεντρωθήκαμε στο να περάσουμε όμορφα με τα παιδιά και να τους δείχνουμε ότι νοιαζόμαστε με μια αγκαλιά, με ένα χαμόγελο, με ένα βλέμμα. Και ίσως αυτά να ήταν αρκετά. Στην κατασκήνωση πάντα υπάρχουν δυσκολίες, τελικά όμως είναι εκεί να μας υπενθυμίζει πως τα πράγματα στη βάση τους είναι απλά.

Γ' αυτό επιλέγουμε να είμαστε εκεί και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε, μιλώντας μια παγκόσμια γλώσσα, αυτήν της αλληλεγγύης.

Κατερίνα Τζινίδη

Εκεί στην Κατασκήνωση μια εκκωφαντική έκρηξη συναισθημάτων

του Αντώνη Δελέντα

Μπορείς να φανταστείς τη νιότη σου χωρίς διακοπές;

Η όμορφη τούτη περιπέτεια της ζωής δεν είναι πάντα δεδομένη, αλλά δυσεπίτευκτο όνειρο για ορισμένα λιγότερο τυχερά παιδιά, με την κατασκήνωση να εκπληρώνει το όνειρο αυτό, δίνοντας δικαίωμα και ευκαιρία, σάρκα και οστά στο όνειρο των παιδιών αυτών για διασκεδαστικές και περιπετειώδεις διακοπές.

Η κατασκήνωση σου κάνει εντύπωση από την πρώτη στιγμή, ποικιλοτρόπως και εμπράκτως. Είναι ένα μέρος συνάθροισης θετικής ενέργειας, προθυμίας, ευγένειας και αυταπάρνησης. Το ενδιαφέρον έργο της επιτυγχάνεται χάρη στη συνδρομή χαρισματικών και καλοπροεραίων ανθρώπων, διάφορων ηλικιών και επαγγελμάτων, που της δίνουν πολυδιάστατο χαρακτήρα και περιεχόμενο, με επίκεντρο πάντα τα παιδιά, για τα οποία τρέφουν αγάπη. Από την πρώτη κιάλας επαφή μου άνοιξαν την αγκαλιά τους, με κάθε καλό που γινόταν μεταξύ μας να επιστρέφεται πίσω διπλά. Η ελευθερίες και οι ευκαιρίες για ενεργό συμμετοχή ήταν κάτι που με συνεπήρε, όπως και η εμπιστοσύνη προς τις πρωτοβουλίες και τις πρακτικές του κάθε μέλους, καθιστώντας την ευέλικτη μέσα στην αυστηρή δομή της.

Έτσι, μετά από πολύ καιρό ευεργετικής και ωφέλιμης τριβής με τον κόσμο της κατασκήνωσης, πείστηκα να βοηθήσω στην κατασκηνωτική περίοδο, που όπως περίμενα ήταν το πιο ουσιαστικό και ωραίο κομμάτι των καλοκαιρινών μου διακοπών. Ως παιδαγωγός, η ευεργεσία που πήρα από την αφιέρωση μου στα παιδιά ήταν πέρα από το αναμενόμενο και με αντάμοιψε περίσσια για την όποια κούραση και ταλαιπωρία κατά την όλη διαδικασία. Σαν να μη φτάνει αυτό, η βοήθεια, η στήριξη και η εμπύχωση μεταξύ των εθελοντών σου λύνει τα χέρια, σε ανακουφίζει και σου αναπτερώνει το ηθικό κάθε στιγμή.

Η αγάπη και η αφοσίωση τους στα παιδιά είναι παραδειγματική επειδή τους προσφέρει ένα περιβάλλον απαλλαγμένο από περιττά στοιχεία της καθημερινότητας όπως η τεχνολογία, προκειμένου τα παιδιά να εστιάσουν στη μεταξύ τους επαφή και σχέση, στα συναισθήματα, στα βασικά αγαθά, στη φύση αλλά και στις αληθινές, βασικές και ίσως παραμελημένες αξίες της ζωής, αφού τα συμφιλιώνει με την απλότητα και τη δημιουργικότητα, ώστε να καταλάβουν ότι τα φαινομενικά λίγα γίνονται πολλά όταν τα μυαλά των περισσότερων, μπαίνουν μαζί σε σκέψη.

Μιλώντας με αριθμούς, 2 ομαδάρχες για 10 το πολύ παιδιά είναι πολύ ελαφρύ. Ό,τι και να πω είναι λίγο, όμως όποιος βιώσει την κατασκηνωτική περίοδο, τον γλυκό καταγιοσμό αλληλεπιδράσεων και την εκκωφαντική έκρηξη συναισθημάτων θα καταλάβει.

Εκεί

Εκεί που σε νανουρίζουν αιθέριες φωνές
και μουσικές κάτω απ' τα αστέρια
Εκεί που σταματούν τα περιττά και η φαντασία ξεκινά
Εκεί που ζωντανεύουν μύθοι, παραμύθια κι ιστορίες
Εκεί που θα κλάψεις τόσο από χαρά όσο κι από λύπη
Εκεί που οι μικροί μαθαίνουν τους μεγάλους
Εκεί που συναντάς τον καλύτερο σου εαυτό
Εκεί που δεσπόζει η φύση και η αλήθεια
Εκεί που τα δικά μου είναι και δικά σου
Εκεί που εκτιμάσαι για αυτό που είσαι
Εκεί που αν πας πάντα θα ξαναγυρνάς
Εκεί που όλοι βάζουν ένα χεράκι
Εκεί που δεν είσαι ποτέ μόνος
Εκεί που όλοι έχουν μια θέση
Εκεί που τρως σαν άρχοντας
Εκεί που γίνεσαι πάλι παιδί
Εκεί που θα επιστρέψεις
Εκεί, στην Κατασκήνωση

Αντώνης Δελέντας

Η ετεροτοπία του βουνού

Η έννοια της ετεροτοπίας, όπως διατυπώθηκε από τον Γάλλο φιλόσοφο Michel Foucault, αναφέρεται σε χώρους που βρίσκονται έξω από τις καθημερινές κοινωνικές δομές και λειτουργούν με τρόπους που είναι ξένοι προς τις συμβατικές κοινωνικές ιεραρχίες και κανονικότητες. Οι ετεροτοπίες αποτελούν παράξενους, διαφορετικούς χώρους, στους οποίους οι κοινωνικές σχέσεις και οι αξίες μπορούν να αναδιαρθρωθούν ή να βιωθούν διαφορετικά.

Η κατασκήνωση “Χαρούμενα Παιδιά-Χαρούμενα Νιάτα”, δημιουργεί ένα περιβάλλον που συνδυάζει τη φυσική απομόνωση από την πόλη και τη σχολική καθημερινότητα, με την έντονη κοινωνική και προσωπική αλληλεπίδραση. Στην κατασκήνωση, τα παιδιά εισέρχονται σε έναν κόσμο όπου οι κανόνες και οι κοινωνικές δομές δεν ισχύουν με τον ίδιο τρόπο που ισχύουν στην καθημερινότητά τους. Εκεί, δεν υπάρχει το άγχος του σχολείου, η πίεση για ακαδημαϊκή ή κοινωνική επιτυχία, ούτε οι περιορισμοί που συνήθως προέρχονται από την κοινωνική ή οικονομική κατάσταση των παιδιών. Αυτή η «αλλαγή χώρου», δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την εκ νέου ανακάλυψη του εαυτού, της κοινωνικότητας και της δημιουργικότητας. Λειτουργώντας ως «τόπος της απόκλισης», η κατασκήνωση προσφέρει έναν χώρο που αντιστέκεται στις κανονικότητες και τις κοινωνικές πιέσεις της καθημερινής ζωής, αποτελώντας παράλληλα ένα εργαστήριο κοινωνικών ανακαλύψεων.

Η ετεροτοπία του βουνού, ενδυναμώνει τα παιδιά και τους προσφέρει την ευκαιρία να ανακαλύψουν νέες πλευρές του εαυτού τους, μέσα από δραστηριότητες που προάγουν τη συνεργασία, τη φιλία και την αλληλεγγύη. Για πολλά παιδιά, και ιδιαίτερα για εκείνα που προέρχονται από κοινωνικά και οικονομικά περιθωριοποιημένα στρώματα, η καθημερινότητά τους συχνά είναι γεμάτη περιορισμούς και πιέσεις. Η κατασκήνωση τους δίνει τη δυνατότητα να ξεφύγουν από αυτή την πίεση και ν’ αναπτύξουν νέες δεξιότητες και κοινωνικές σχέσεις, σε έναν κόσμο που λειτουργεί με διαφορετικούς κανόνες. Αυτό τους επιτρέπει να απολαύσουν την ελευθερία του παιχνιδιού, της έκφρασης και της δημιουργικότητας, χωρίς το βάρος των εξωτερικών παραμέτρων που συνήθως καθορίζουν την καθημερινότητά τους. Η έννοια της ετεροτοπίας στην κατασκήνωση είναι ουσιαστικά η δυνατότητα των παιδιών να εκφραστούν και να αναπτυχθούν σε ένα περιβάλλον χωρίς τα περιοριστικά πλαίσια που συχνά εμποδίζουν την ανάπτυξή τους στον έξω κόσμο. Παράλληλα λειτουργεί και ως χώρος αντίστασης στις κοινωνικές ανισότητες, καθώς επιτρέπει στα παιδιά να μάθουν να αλληλοϋποστηρίζονται σ’ ένα νέο κοινωνικό ιστό που βασίζεται στην αμοιβαία κατανόηση και το σεβασμό.

Η κατασκήνωση “Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα” δεν είναι απλώς ένας τόπος αναψυχής και ψυχαγωγίας για τα παιδιά, αλλά και μια ετεροτοπία, ένας χώρος όπου οι κοινωνικές, ψυχολογικές και πολιτισμικές συμβάσεις του καθημερινού κόσμου ανατρέπονται. Η μοναδικότητα αυτής της ετεροτοπίας έγκειται στη δυνατότητα που προσφέρει στα παιδιά να ζήσουν σ’ ένα περιβάλλον διαφορετικό από αυτό που γνωρίζουν, να ανακαλύψουν νέες πλευρές του εαυτού τους και να δημιουργήσουν σχέσεις που βασίζονται στην αμοιβαία αποδοχή και αλληλεγγύη. Μέσα από αυτή τη διαδικασία, τα παιδιά αποκτούν νέες προοπτικές για την κοινωνική τους ένταξη, με την ελπίδα ότι αυτές οι εμπειρίες θα τους επιτρέψουν να αναγνωρίσουν τη δύναμή τους και να συμβάλουν ενεργά στην κοινωνία με θετικό τρόπο.

Μέχρι η ετεροτοπία αυτή να ξεχυθεί σε κάθε γωνιά του πλανήτη Γη, θα είμαστε εκεί, κάθε καλοκαίρι όλοι μαζί. Ραντεβού στο βουνό!

Και τώρα τι τρώμε;

Η κατασκήνωση είναι οι άνθρωποι της. Τη λέμε συχνά αυτή τη φράση στα άρθρα μας, στους απολογισμούς μας, στη γενική συνέλευση του σωματείου. Ακούγεται μερικές φορές τετριμμένη και προφανής αλλά αποκτάει ουσία τη στιγμή που κάθεται ο Διευθυντής με το επιτελείο να ταιριάζουν άτομα με θέσεις για το καλοκαίρι. Δύσκολη δουλειά, ειδικά εφόσον είναι επιλογή μας να ρωτάμε και να σεβόμαστε (όσο μπορούμε) τις επιθυμίες των στελεχών. Ακόμα πιο δύσκολη όταν δεν έχεις αρκετά στελέχη ή όταν υπάρχει ένα κενό σε ρόλο που πρέπει να καλυφθεί πάση θυσία. Πόσο μάλλον όταν το κενό αυτό είναι ο Σεφ της Κατασκήνωσης.

Μπορεί το μυαλό να θέλει αλλά μερικές φορές το σώμα αρνείται. Λίγο πριν ανέβουμε στο βουνό, ο βράχος της κουζίνας μας ο κυρ Βασίλης, είχε ένα σοβαρό θέμα υγείας. Όλα πήγαν μια χαρά αλλά η κατασκήνωση θα έπρεπε για μια χρονιά να λειτουργήσει χωρίς την συμμετοχή του. Δύσκολος ρόλος για αναπλήρωση, ειδικά όταν συμβαίνει τελευταία στιγμή. Η κουζίνα σερβίρει 400 μερίδες φαγητό μεσημέρι και βράδυ, συν πρωινό, δεκατιανό και απογευματινό. Μπορεί να λειτουργήσει χωρίς Σεφ;

Η εναλλαγή των ρόλων πάνω στο Βουνό είναι διαρκώς ένα αντικείμενο συζήτησης στις οργανωτικές μας συναντήσεις. Δεν μας αρκεί να έχουμε αξιόλογα, έμπειρα και εκπαιδευμένα στελέχη σε ένα και μόνο ρόλο. Έχει σημασία να βλέπουμε την Κατασκήνωση από διάφορους ρόλους, να ξέρουμε πως δουλεύει κάθε υποσύστημά της, τόσο για να υπάρχει μια πιο σφαιρική κατανόηση της λειτουργίας της, όσο και γιατί η ανανέωση σε πρόσωπα πάντα φέρνει κάτι νέο και διαφορετικό που βοηθά στη βελτίωση μας. Δίνει παράλληλα και μια τεράστια δυνατότητα ευελιξίας στο να καλύπτονται θέσεις ανάλογα με τις διαθεσιμότητες χωρίς να δημιουργούνται μεγάλες ελλείψεις. Γι αυτό και το σύστημα δίνει τον απαραίτητο χώρο για να δοκιμάζουμε πράγματα και ας μην πάνε όλα καλά. Δείχνει εμπιστοσύνη.

Η Κατασκήνωση δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς Σεφ. Μπορεί όμως τη δουλειά του Σεφ προσωρινά να την πάρει επάνω της μια έμπειρη ομάδα στελεχών της Κουζίνας. Δεν είχαμε ποτέ μαγειρέψει σε καθημερινή βάση για τόσα άτομα, αλλά είχαμε μπει στη διαδικασία να το κάνουμε περιστασιακά.

Είχαμε δουλέψει πλάι στον κυρ Βασίλη ως βοηθοί, τον είχαμε αντικαταστήσει μια-δυο μέρες που έλειπε ή είχαμε μαγειρέψει προ και μετακατασκηνωτική, και έτσι όλες και όλοι ξέραμε τις διαδικασίες για την προετοιμασία του φαγητού. Δευτέρα πρωί σηκώσαμε τα μανίκια και ανάσαμε τα τσουκάλια.

“Κυρ Βασίλη, για πες μου για την πίτσα”, το πρώτο τηλεφώνημα που έγινε για να μας δώσει τη σοφία του ο έμπειρος μας Σεφ. “Θα τα κάνεις όπως σου πω και δεν έχεις να φοβάσαι τίποτα”. Σε κάθε τηλεφώνημα μας το έλεγε. “Δεν έχεις να φοβάσαι τίποτα. Θα τα καταφέρετε”. Εμείς στο βουνό, εκείνος στην ανάρρωση, δεν υπήρξε στιγμή που να τον χρειαστήκαμε και να μην ήταν δίπλα μας. “Κυρ Βασίλη, το ζυμάρι δε φούσκωσε” του είπα το ίδιο απόγευμα με αγωνία. “Έκανες ότι σου είπα; Τότε θα φουσκώσει, δεν είναι στο χέρι του. Μη φοβάσαι τίποτα”. Και φούσκωσε εν τέλει το ζυμάρι και ας μας είχε φάει η αγωνία. Εμένα δηλαδή γιατί ο Πώργος που ήταν υπεύθυνος για τα στελέχη και τη λειτουργία της κουζίνας και ο Μάρκος έμπειρος βοηθός Σεφ από την προηγούμενη χρονιά, ήταν οι ψυχραιμοί στυλοβάτες και σε κάθε στραβοπάτημα που είχαμε φρόντιζαν να κρατήσουν το ηθικό μέσα στην κουζίνα ψηλά.

Το να μαγειρεύεις μία στο τόσο χωρίς το άγχος για την επόμενη μέρα στην Κατασκήνωση δεν είναι τόσο δύσκολο, με λίγη εξάσκηση τα καταφέρνεις. Όταν το κάνεις καθημερινά απαιτεί άλλη οργάνωση και άλλη σκέψη. Την ώρα που μαγειρεύεις για το μεσημέρι, προετοιμάζεις για το βράδυ και οργανώνεις την προετοιμασία για την επόμενη μέρα που θα γίνει το απόγευμα. “Δεν αφήνεις τίποτα για τελευταία στιγμή. Αν σου πέσει το ρεύμα τι θα κάνεις; Καλύτερα να βγει νωρίς παρά να μην προλάβεις, έτσι δε φοβάσαι τίποτα” μας είπε από την πρώτη στιγμή ο κυρ Βασίλης.

Η πρώτη εβδομάδα κύλησε δύσκολα. Κάθε μέρα και μια νέα πρόκληση ήταν η κουζίνα, για όλες και για όλους μας. Αλλά η ομάδα έγινε σύντομα γροθιά και δεν άφηνε πολλά να πέφτουν κάτω. Εντάσεις υπήρχαν, δύσκολο να μείνεις ψυχραιμος στη φουρτούνα όταν λείπει ο τιμονιέρης αλλά τα λύναμε και προχωρούσαμε. Το φαγητό έβγαινε (συνήθως) στην ώρα του και πάντα ήταν γευστικό και καλοψημένο. Τα παιδιά φρόντιζαν

να μας το λένε στα τραπέζια σε κάθε γεύμα. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ανταμοιβή από το “μπράβο” που σου δίνει ένα παιδί. Είναι πάντα ειλικρινές, δεν κρύβει ούτε σκοπιμότητα, ούτε κολακεία, αυτά τα μαθαίνουμε μεγάλοι. Το μπράβο ενός παιδιού είναι πάντα αληθινό. Ξέρεις εκείνη τη στιγμή ότι κάτι έκανες καλά.

Την απάντηση για το αν μπορεί να δουλέψει η κουζίνα χωρίς Σεφ, την δώσαμε και δεύτερη φορά μέσα στην περίοδο. Μια αρρώστια και μια απουσία τη δεύτερη εβδομάδα, έφεραν το σύστημα πάλι μπροστά στο ίδιο πρόβλημα, έστω και για δυο-τρεις μέρες. Αλλά η Ματούλα είχε ήδη δει τη λειτουργία της κουζίνας σε μια ανοιξιάτικη εξόρμηση και ο Νικηφόρος είχε ήδη κάνει για λίγο βοηθός. Με αυτή τη μικρή εμπειρία και με πολλή στήριξη όλα πήγαν ρολόι, τα γεύματα βγήκαν νόστιμα και πληθωρικά όπως έπρεπε. Τους είπαμε “Μη φοβάστε τίποτα, εμείς είμαστε εδώ”.

Η κουζίνα λειτούργησε μέχρι το τέλος κανονικά και χωρίς σχεδόν καμία έκπτωση. Έγινε και η γιορτή των φίλων, με περίπου 120 έξτρα καλεσμένους, μπορεί να μην έδεσε η σάλτσα καλά αλλά όλες και όλοι πέρασαν εξαιρετικά εκείνη τη μέρα και όχι μόνο λόγω του φαγητού. Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, κάτσαμε τρεις βδομάδες επάνω στο βουνό παρέα με τα παιδιά, σε μια ακόμα μοναδική εμπειρία από αυτές που μόνο η Κατασκήνωση ξέρει να μας χαρίζει.

Δεν λειτούργησε λοιπόν η κατασκήνωση χωρίς Σεφ. Μπήκαμε νέοι άνθρωποι σε ένα νέο ρόλο, χωρίς να ξέρουμε πολλά αλλά με την εμπειρία των παλαιότερων να μας οδηγεί διαρκώς. Ο κυρ Βασίλης ήταν σπίτι του αλλά δεν έλειψε ούτε στιγμή από πλάι μας. Μας έλειψε σαν παρουσία, ειδικά στον πρωινό καφέ, λίγο πριν σηκωθούν τα παιδιά, αλλά η εμπειρία του ήταν εκεί. Το σύστημα της Κατασκήνωσης ξέρει πως να στηρίζει τους ανθρώπους της γιατί βασίζεται στην αγάπη, την συντροφικότητα και την αλληλεγγύη. Ξέρει να συγχωρά όταν γίνονται λάθη (και έγιναν κάποια) αλλά και να εμψυχώνει με ειλικρίνεια για να μπορούν οι άνθρωποι να συνεχίσουν και να τα καταφέρουν. Κυρίως όμως η Κατασκήνωση δεν φοβάται τις αλλαγές, είτε αυτές έρχονται γιατί το θέλουμε είτε γιατί μας υποχρεώνουν οι συνθήκες.

Δημήτρης Αντωνίου

“Dear Kataskinosi”

Πέρυσι, είχα την απίστευτη ευκαιρία να περάσω χρόνο σε μια πανέμορφη καλοκαιρινή κατασκήνωση στην Ελλάδα, τα “Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα”! Μόλις μία ώρα έξω από την Αθήνα, αυτή η μαγική Κατασκήνωση είναι φωλιασμένη μέσα σε ένα δάσος, με καθαρό αέρα και μια γαλήνια αποσύνδεση από τον κόσμο. Δούλεψα στην κουζίνα, περιτριγυρισμένη από νόστιμο, φρέσκο και προσεκτικά ετοιμασμένο φαγητό, και η ομάδα ήταν γεμάτη ζεστούς και ευγενικούς ανθρώπους. Ήταν χαρά μου να είμαι μέρος ενός τόσο θετικού και υποστηρικτικού περιβάλλοντος. Αυτό που έκανε την εμπειρία ακόμα πιο ξεχωριστή, ήταν το να βλέπω την αφοσίωση των ομαδαρχών και τη βαθιά σύνδεσή τους με τα παιδιά. Ήταν συγκινητικό να τους βλέπω να συμμετέχουν σε όλες τις δημιουργικές δραστηριότητες, και μου άρεσε πολύ που είχα την ευκαιρία να τους γνώρισω καλύτερα. Η κατασκήνωση ήταν γεμάτη αγάπη, δημιουργικότητα και αφοσίωση και ο δεσμός που σχηματίστηκε ανάμεσα σε όλες και όλους ήταν πραγματικά συγκινητικός. Έμαθα τόσα πολλά για τον ελληνικό πολιτισμό, γνώρισα απίστευτους ανθρώπους και βίωσα κάτι αξέχαστο. Είμαι τόσο ευγνώμων που ήμουν μέρος αυτής της εμπειρίας και ελπίζω να επιστρέψω κάποια μέρα. Σας ευχαριστώ!

Eyar Samari (Ισραήλ)

Γεια σε όλους! Είμαι η Έμμα, ένα 20χρονο κορίτσι από την Ιταλία, που είχε την τύχη να έρθει σε επαφή με αυτή την εμπειρία. Πρέπει να σας ευχαριστήσω όλους για ένα από τα καλύτερα πράγματα που έχω κάνει ποτέ. Μου δώσατε την ευκαιρία να εξελιχθώ, να μάθω περισσότερα για τις διαφορές και το πώς να τις αγαπώ και να τις εκτιμώ. Δεν είναι απλά μια καλοκαιρινή κατασκήνωση. Η Κατασκήνωση είναι ένα πραγματικό μάθημα ζωής, γεμάτο ελευθερία, χαρά και αγάπη. Ένα μέρος όπου όλοι δουλεύουμε για τον ίδιο λόγο, τόσο ενωμένοι σαν ένας.

Emma Bellei (Ιταλία)

Πέρασα απίστευτα στην κατασκήνωση! Όλα ήταν καινούργια για μένα (η χώρα, η εμπειρία κ.λπ.), αλλά κατάφερα να προσαρμοστώ γρήγορα και να μάθω τόσα πολλά! Το αγαπημένο μου κομμάτι ήταν σίγουρα οι άνθρωποι. Όλοι ήταν τόσο φιλικό και φιλόξενοι από την πρώτη κιόλας μέρα, και αυτό με έκανε να νιώσω σαν στο σπίτι μου. Το να είμαι μέρος αυτής της κατασκήνωσης σήμαινε τόσα πολλά για μένα, γιατί είχα την ευκαιρία να γνωρίσω υπέροχους ανθρώπους και να συμβάλω σε έναν καλό σκοπό. Σίγουρα θα το έκανα ξανά!

Andrés Muñoz Rubalcava (Μεξικό)

Είμαι η Σάρα, είμαι 18 χρονών και είμαι από την Ιταλία. Η εμπειρία μου στην Κατασκήνωση ήταν υπέροχη, ήταν η πρώτη φορά που έκανα εθελοντισμό και τα πήγα πολύ καλά με όλους τους ανθρώπους που με υποδέχτηκαν ζεστά. Είναι μια εμπειρία που αξίζει να τη ζήσει κανείς, είναι όλα ξεχωριστά.

Sara Da Silva (Ιταλία)

Τεντόπανα, πέτρες βαμμένες λευκές και κοκκινόχωμα κάτω από τα πεύκα

της Μαρίας Δραγανούδη

Πολλές φορές προσπαθούμε να απαντήσουμε στην ερώτηση τι έχει η κατασκήνωσή μας που την κάνει τόσο διαφορετική από τις άλλες, ώστε να επιστρέφουμε εκεί κάθε χρόνο. Ανάμεσα σε πολλές απαντήσεις που μπορούμε να δώσουμε, μία ίσως πιο απλή, μπορεί να βρεθεί στα υλικά από τα οποία αποτελείται. Σκηνές, πουνιάρια και πεύκα, κοκκινόχωμα, πέτρες βαμμένες λευκές. Υλικά απλά, που κάνουν πολλά περισσότερα από αυτά που ίσως φαίνονται με την πρώτη ματιά.

Τα τεντόπανα

Λίγο πριν η κατασκήνωση ξεκινήσει για τα παιδιά, όλοι οι εθελοντές στήνουμε τις σκηνές στις οποίες θα φιλοξενηθούμε για όλη την κατασκηνοτική περίοδο. Κάθε σκηνή ορίζεται από το βασικό τμήμα του τεντόπανου και τα παραπέτα που είναι επιφάνειες κινητές. Τα παραπέτα έχουν κυρίως τη λειτουργία της “πόρτας”, επιτρέποντας τη διέλευση πολλών ατόμων ταυτόχρονα, καθώς είναι εύκολα και ελαφριά στην κίνηση και μπορούν να δημιουργήσουν περισσότερο χώρο. Τα περιμετρικά παραπέτα έχουν τη λειτουργία “τοιχών” όταν είναι στην πλήρη τους ανάπτυξη, ή τη λειτουργία “παραθύρων”, όταν σηκώνονται μερικώς. Τις ζεστές μέρες του καλοκαιριού, ανεβάζουμε όλα τα παραπέτα περιμετρικά και η σκηνή μας γίνεται διαμπερής, επιτρέποντας στον αέρα να την διαπερνά και σε εμάς να έχουμε άμεση επαφή με τη φύση έξω. Κάποια τέτοια μεσημέρια, που η ζέστη δεν βοηθά την ώρα του μεσημεριανού ύπνου, τα παιδιά μπορεί να ανεβάσουν –υποτίθεται στα κρυφά- ίσα-ίσα τα παραπέτα και χαζολογούν με παιδιά των απέναντι σκηνών. “Τώρα είναι η ώρα που όλοι ξεκουραζόμαστε”. Πόσο ωραίο να παρακούς κάποιες φορές αυτά που λένε οι μεγάλοι. Γκριμάτσες από μακριά, ζωγραφιές που σηκώνονται ψηλά, πνιχτά χαχανητά για να μην ξυπνήσουν οι γύρω σκηνές. Άραγε οι πιο δυνατές αναμνήσεις από την κατασκήνωση

να γίνονται αυτές οι στιγμές, οι στιγμές λίγο πριν την παρατήρηση; Ένα ακόμα σημείο στο οποίο μας βοηθάνε τα τεντόπανα είναι στη χωρητικότητα. Παιδιά και ομαδάρχες τοποθετούμε τα προσωπικά μας πράγματα κάτω από τα κρεβάτια και μερικές φορές αυτά επεκτείνονται και γύρω από αυτά, δυσκολεύοντας την κυκλοφορία. Τα παραπέτα όμως όντας μαλακά ως υλικό, μπορούν να τα καλύψουν, διευρύνοντας τα όρια της σκηνής.

Οι σκηνές μας μετασχηματίζονται λοιπόν εύκολα, ανάλογα με την κατάσταση, ανάλογα με τον καιρό, ανάλογα με τη διάθεση, ανάλογα με το χώρο που χρειαζόμαστε. Ο χώρος αυτός είναι εύπλαστος και διαδραστικός, μαλακός όταν θέλεις και προστατευτικός όταν χρειάζεται. Πόσα ακόμα να ζητήσει κανείς από ένα υλικό;

Οι λευκές πέτρες

“Ένας κόσμος που χωράει πολλούς κόσμους”, είναι η φράση που θα δεις γραμμένη στο χώμα με λευκές βαμμένες πέτρες, περνώντας έξω από την κοινότητα των μεγάλων αγοριών. Την ώρα των εργασιών, μία από τις ασχολίες των ομάδων είναι να τοποθετήσουν τις πέτρες σε σειρές και να τις βάψουν λευκές έτσι ώστε να δημιουργηθούν τα βασικά μονοπάτια κίνησης στην κατασκήνωση. Μπορούν ακόμα να περικυκλώσουν νεαρά πεύκα που μόλις έχουν ξεμυτίσει, να ορίσουν την αυλή της κάθε ομάδας ή και να δημιουργήσουν σχέδια και λέξεις στο χώμα. Οι γραμμές που δημιουργούνται στο έδαφος ορίζουν με έναν τρόπο την κίνηση αλλά δεν είναι απόλυτες, αφού η θέση τους μπορεί να αλλάξει ή να διακοπεί από κάποιο πέραςμα, ή μπάλα, ή ακόμα να γίνει το υλικό για να κατασκευαστούν άλλα παρτέρια σε άλλα σημεία της κατασκήνωσης. Οι γραμμές αυτές λειτουργούν ως μονοπάτια ή αυλή για μια ομάδα και από τη μία είναι προσωπικές, με την έννοια ότι φτιάχνονται από τα ίδια τα πρόσωπα για τα οποία προορίζονται. Από την άλλη, είναι

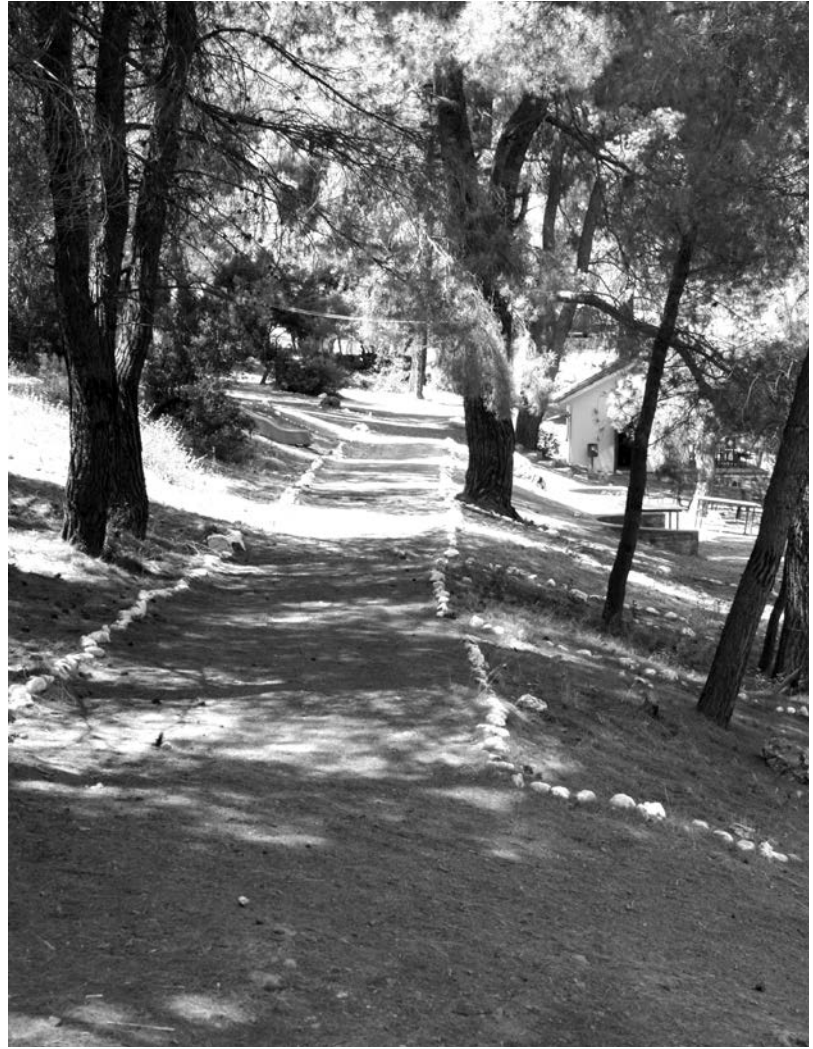

εφήμερες και μη καθοδηγητικές, καθώς ενώ σημειώνουν μια πορεία, ταυτόχρονα ενέχουν τη δυνατότητα ανατροπής της. Αφού ο ήλιος δύσει, η δραστηριότητα αυτή εμφανίζει τη δεύτερη λειτουργία της που είναι να βλέπουμε το βραδυ. Στα λιγότερο φωτισμένα σημεία της κατασκήνωσης στο βουνό, οι λευκές πέτρες θα σε καθοδηγήσουν να βρεις πιο εύκολα το θεατράκι ή τη σκηνή σου. Οι λευκές μας πέτρες ξεπηδούν από τα παιδικά παραμύθια, και όλοι βρίσκουμε το δρόμο του γυρισμού.

Το κοκκινόχωμα

Το κοκκινόχωμα είναι το υλικό που κυριαρχεί στο μεγαλύτερο κομμάτι της κατασκήνωσης, καθώς λίγα είναι τα σημεία όπου υπάρχει μπετονένιο δάπεδο. Το χώμα, ως υλικό, είναι ζωντανό όπως κανένα άλλο, αφού αλληλεπιδρά στον μέγιστο βαθμό με τις καιρικές συνθήκες ή την ανθρώπινη δραστηριότητα. Ενώ τις ηλιόλουστες μέρες θα το δεις στεγνό και σκληρό, όταν υπάρχει αέρας υψώνεται σε μικρά ή μεγαλύτερα σύννεφα. Στη βροχή το χώμα θα γίνει λάσπη και στη φωτιά θα μαυρίσει. Όταν τα παιδιά παίζουν με το χώμα, μπορούν να το σκάψουν, να του δώσουν μορφή, να το σκαλίσουν, να δημιουργήσουν δρομάκια, ή να αφήσουν τα χνάρια τους πάνω του. Είναι υλικό που ανταποκρίνεται στην επαφή, είναι εύπλαστο και γλυπτικό και ίσως αυτή η ιδιότητα να είναι παιδαγωγική με έναν μοναδικό τρόπο. Τέλος, το χαρακτηριστικό χρώμα του πάνω στα παπούτσια μας, που πρέπει να πλύνουμε γυρνώντας από την κατασκήνωση, μας ξαναφέρνει στο νου τις πιο όμορφες αναμνήσεις.

Η μαγεία του βουνού ίσως να βρίσκεται στο ότι τα πράγματα δεν μένουν στατικά και απaráλλαχτα, αλλά μετασχηματίζονται πολύτροπα και κάπου εκεί ανάμεσα χωράμε όλες και όλοι.

οι άνθρωποι της Τέχνης και των Γραμμάτων υποστηρίζουν τις δράσεις μας 28η Έκθεση Έργων Τέχνης και Λόγου

Η 28η Έκθεση προσφοράς θα γίνει τον Οκτώβριο του 2025 στο Πολιτιστικό Κέντρο “Μελίνα” στο Θησείο (το παλιό Πιλοποίειο Πουλόπουλου) στην Ηρακλειδών σε συνεργασία με τον Οργανισμό Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας του Δήμου Αθηναίων.

Η Έκθεση αυτή διοργανώνεται κάθε δύο περίπου χρόνια από το 1964, τότε που ο ιδρυτής του Σωματίου μας, π. Γεώργιος Πυρουνάκης, κάλεσε τους Καλλιτέχνες και Λογοτέχνες να δωρίσουν έργα τους, για να συμβάλουν στη δωρεάν φιλοξενία παιδιών με πολλά οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα στις εγκαταστάσεις μας στους πρόποδες του όρους Πατέρας.

Γ. Βαρλάμος, Γ. Βακιρτζής, Ε.Μελά, Μ. Παντελιάς, Κ. Ρόκος, Ρ.Σαρελάκου, Ν. Δεσεκόπουλος, Γ. Ζιάκας, Μ. Κατζουράκης, Α. Κέπετζης, Α. Κυριακούλης, Χ. Μπότσογλου, Β. Παπατσαρούχας, Μ. Πρέκα, Ν. Σιότροπου, Α. Κομιανού, Α.Αντωνόπουλος, Ε. Γκόνου, Ε. Χατζημιχάλη, Α. Θεοδωρόπουλος, Σ.Σόρογκας είναι μερικοί από τους Καλλιτέχνες, έργα των οποίων έχουν εκτεθεί μέχρι σήμερα.

Καλούμε τους Ζωγράφους, Γλύπτες, Χαράκτες να επικοινωνήσουν με το Στρατή Πυρουνάκη στο 6936945206 για να προσφέρουν έργα τους, που θα περιληφθούν στην Έκθεση και θα συμβάλουν στην επιτυχία της.

τρεις εβδομάδες τον χρόνο δώδεκα παιδιά τη φορά έντεκα χρόνια συνεργασίας μία σχέση ζωής

Επιμέλεια
Σάρας Μάρκου
Ψυχολόγου στη ΜΠΠ'Αγιος Ανδρέας

Η συνεργασία της Μονάδας με την Κατασκήνωση μετρά πολλά χρόνια. Τόσα που ο παλαιότερος μεταξύ μας δεν ήξερε να πει πόσα, γιατί πριν από δέκα χρόνια που εκείνος ξεκίνησε να εργάζεται εδώ, η συνεργασία έτρεχε ήδη. Ρωτώντας δεξιά και αριστερά μάθαμε τελικά ότι η πρώτη φουρνιά του Αγίου Ανδρέα πήγε στα Χαρούμενα Παιδιά το 2013.

Κάθε χρόνο, όταν πλησιάζουν οι διακοπές τα παιδιά της Μονάδας μοιράζονται σε κατασκηνώσεις. Πολλά πηγαίνουν σε δυο και τρεις κατασκηνώσεις κάθε καλοκαίρι. Γυρνούν ίσα-ίσα για να πλυθούν τα ρούχα τους, να ετοιμαστεί ξανά η βαλίτσα και, προτού οι εμπειρίες γίνουν αναμνήσεις, φεύγουν για την επόμενη.

Στο τέλος του καλοκαιριού ο απολογισμός: Ποια κατασκήνωση ήταν η καλύτερη; Πού είχε το καλύτερο φαγητό; Πού έκανα τους πιο καλούς φίλους; Πού θέλω να ξαναπάω του χρόνου;

Πισίνες, γήπεδα τένις, караόκε και βραδιές ντίσκο μπαίνουν στο ζύγι, γίνονται καυχησιά, ζήλια ή καμάρι. Τα παιδιά που έχουν μόλις πρωτοέρθει ακούν με αμηχανία: Τι είναι η κατασκήνωση; Κι άλλη μετακόμιση;

Κάθε χρόνο σταθερά, τα Χαρούμενα Παιδιά έχουν ξεχωριστή θέση στις καρδιές και στα καλοκαίρια μας. Προσπαθήσαμε εδώ να συγκεντρώσουμε τους λόγους, που κάνουν τα Χαρούμενα Παιδιά μια μοναδική κατασκήνωση, διαφορετική από κάθε άλλη.

Για εμάς τα Χαρούμενα Παιδιά είναι πάνω από όλα μια κατασκήνωση όπου τα παιδιά μας είναι αγαπητά και αποδεκτά. Οι εθελοντές της πλησιάζουν κάθε ένα παιδί ξεχωριστά. Διαθέτουν χρόνο και ενδιαφέρονται να το γνωρίσουν καλά. Η ομάδα στελεχών των Χαρούμενων Παιδιών έχει διαμορφώσει μια πολυδουλεμένη μεθοδολογία, που υποστηρίζει την ολόπλευρη ανάπτυξη των παιδιών. Τα βοηθά να γνωρίσουν καλύτερα τον εαυτό τους, τους άλλους, να νιώθουν καλά σε μια ομάδα. Τους δίνει λόγο και κίνητρο να μεγαλώσουν, να ωριμάσουν, να νοιαστούν.

Στα Χαρούμενα Παιδιά κάθε παιδί νιώθει σημαντικό. Από "τον κύριο Πέτρο που, όταν είναι η ώρα να φύγουμε, φοράει γυαλιά για να μη φαίνονται τα δάκρυά του", μέχρι τις ζεστές, τρυφερές ψιλοκρεμαστές αγκαλιές που αβίαστα μοιράζονται και την υπομονετική, επιμελή προσπάθεια να βοηθήσουν στην προσαρμογή κάθε παιδιού. Όλα αυτά γεννούν σεβασμό, εκτίμηση, τρυφερότητα, κίνητρο. Γίνονται ένα θετικό πεδίο στην προσωπική ταυτότητα κάθε παιδιού, μέσα από το οποίο αποκτά μια καλή εικόνα για τον εαυτό του και για τον κόσμο. Η συμμετοχή στα Χαρούμενα Παιδιά δίνει την ταυτότητα μιας συλλογικότητας με χαρά, παιχνίδι, δημιουργικότητα, πλάκα, υπευθυνότητα, σκέψη, νοιάξιμο.

Η σχέση των μεγάλων της Παιδόπολης με την Κατασκήνωση ξεκίνησε μέσα από τα παιδιά.

Ήταν η Κατασκήνωση που δεν γύριζε κανένα παιδί πίσω.

Που “αν ένα παιδί δεν τα καταφέρει εκεί, δεν θα τα καταφέρει πουθενά”.

Που παρότι δεν έχει πισίνα και γήπεδο τένις, ή που τα παιδιά καθαρίζουν τραπέζια και τους χώρους που ζουν και κάνουν κρύο ντους.

Σταθερά κάθε χρόνο επιστρέφουν σε εμάς γεμάτα και τρισευτυχισμένα, ανυπομονώντας να ξαναβρεθούν εκεί. Όλη τη χρονιά μιλούν για τα Χαρούμενα Παιδιά σαν κάτι που το κρατούν πολύ ψηλά μέσα τους και ψηφίζουν αυτή την Κατασκήνωση την καλύτερη από όλες έχουν πάει.

Μεγάλα μας παιδιά, που έχουν φύγει από την Παιδόπολη επιστρέφουν για το Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης (“είναι πρωί, αλλά θα ξυπνήσω και θα έρθω, τόσο πολύ μου ‘χουν λείψει” λέει ο Γιάννης) και περιμένουν πώς και πώς να επιστρέψουν στην κατασκήνωση ως ομαδάρχισσες (“Αντωνία σε περιμένουμε!”).

Η κατασκήνωση προσφέρει σε μικρούς και μεγάλους μια όμορφη εικόνα για τον κόσμο. Ότι δεν είναι ουτοπική η πίστη σε έναν κόσμο όμορφο, ζεστό, δημιουργικό, όπου καθένας έχει κάτι σημαντικό να προσφέρει, έναν κόσμο με αγάπη και φροντίδα για τον άνθρωπο και το περιβάλλον.

Και φέτος, που οι μεγάλοι της Παιδόπολης αναζητούσαμε έμπνευση και κατεύθυνση για τη δουλειά μας, στα Χαρούμενα Παιδιά στραφήκαμε τόσο για τη μεθοδολογία, όσο και για να εντοπίσουμε το σημείο εκείνο της καρδιάς, όπου συναντώνται το κίνητρο, η επιθυμία, ο στόχος, η χαρά και η απόλαυση.

Σαν την πλατεία του χωριού ένα πράγμα, που τα Χαρούμενα Παιδιά στα τόσα χρόνια που δουλεύουν την έχουν στήσει, χτίσει, φωτίσει, στολίσει και φέτος το χειμώνα καλεστήκαμε και οι μεγάλοι στο γλέντι τους.

“Ίπι-ίπι-ούμε σας ευχαριστούμε!

Παιδόπολη, Χαρούμενα μαζί θα προχωρούμε!”

Σάρα, Κατερίνα, Γιάννης, Αντωνία, Φωτεινή, Γιάννης, Ηλίας, Νίκη, Μαρία, Αντώνης, Γιώργος, Παναγιώτης, Στέλιος, Χριστίνα και τ’ άλλα παιδιά της Μονάδας Προστασίας Παιδιού Άγιος Ανδρέας του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Αττικής

Καλά λόγια

Στη φετινή Κατασκήνωση φιλοξενήθηκαν 136 παιδιά από 13 φορείς που τα φροντίζουν τους χειμερινούς μήνες. Όλοι στο τέλος της Κατασκήνωσης εκφράστηκαν με τα καλύτερα λόγια για τη δουλειά που γίνεται με τα παιδιά από τους εθελοντές μας. Κάποιοι από αυτούς εξέφρασαν τις ευχαριστίες του και γραπτά. Σταχυολογούμε:

**Σύλλογος Μεριμνης Ανηλίκων και Νέων
Society for the Care of Minors**

14 Ιουλίου 2024 ·

Κατασκήνωση όταν είσαι τι ωραία που περνάς... Πήγαμε σήμερα στο επισκεπτήριο να δούμε την μαγική μας 11άδα. Ήταν όλοι τους τόσο χαρούμενοι και γελαστοί... μας είπαν για ένα τρομερό παιχνίδι που παίζουν με τις λέξεις... Μαζεύονται στον βράχο και συζητάνε τι σημαίνει ας πούμε “φαντασία”... Μας περιέγραψαν την μέρα τους ώρα-ώρα πανευτυχείς! Έχουν κάνει καινούριους φίλους που τρέξανε να μας τους γνωρίσουν, και μαζί με όλα αυτά -και άλλα τόσα- μας είπαν ότι τρώνε καρπούζι δροσερό μεσημεριβάδου! Αν αυτό δεν είναι οι καλύτερες διακοπές, τι είναι;;

Μπράβο σε όλα μας τα αστέρια, στους ομαδάρχες-κοινοτάρχες-μάγειρες-παιδαγωγούς που κάνουν αυτή την κατασκήνωση τόσο υπέροχη!!! Και άλλα τόσα σε όσους μας υποστήριξαν και φέτος για να πάνε τα παιδιά μας κατασκήνωση!

<https://www.facebook.com/smaathens.org>

Δημήτρης Καταλειφός

"Αν μιλάμε για ελπίδα, αυτή έρχεται πάντοτε από εκεί όπου υπερτερεί η καλοσύνη"

Συνέντευξη στις Πέπη Βατικιώτη και Μάρθα Δελή

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Νέα Σμύρνη και τα τελευταία χρόνια ζει στο Παγκράτι. Σπούδασε Νομικά και στη Δραματική Σχολή του Πέλου Κατσέλη από την οποία αποφοίτησε το 1975. Έχει συνεργαστεί με διάφορους θιάσους και σκηνοθέτες, μεταξύ των οποίων, ο Αντώνης Αντύπας και ο Σπύρος Ευαγγελάτος. Αποτέλεσε ιδρυτικό μέλος της εταιρίας θεάτρου "Η Σκηνή" και του θεάτρου "Εμπρός" στον Ψυρρή. Παράλληλα, σκηνοθετεί στο θέατρο από το 1998 και διδάσκει χρόνια σε σχολές. Στο θέατρο τιμήθηκε με έπαθλα και βραβεία και το ίδιο έχει συμβεί με ερμηνείες του στην τηλεόραση αλλά και με ποιητικές του συλλογές.

Είστε ένας γνωστός κι αγαπητός ηθοποιός. Φέτος, στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά σκηνοθετήσατε με μεγάλη επιτυχία τον Θείο Βάνια του Τσέχωφ. Τι αποκομίσατε από τη σκηνοθετική σας απόπειρα;

Είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ με ένα αριστουργηματικό έργο στην ολότητά του, μια και η σκηνοθεσία αυτό απαιτεί και επιβάλλει. Δεν μπορείς να ασχοληθείς μόνο με τον ρόλο σου αλλά με τη συνολική παρουσία του έργου. Το χώρο, τα κοστούμια, τη μουσική, τα φώτα και φυσικά τη συνεργασία με τους ηθοποιούς για την κατανόηση και την ερμηνεία των ρόλων. Ο Θείος Βάνιας είναι ένα πολυπαιγμένο έργο και ταυτόχρονα ένα έργο που γράφτηκε πριν από περίπου 120 χρόνια. Προσπάθησα να συνομιλήσω με το έργο μέσα από τη δική μας εποχή, χωρίς όμως να εκβιάσω κάποιου είδους εκσυγχρονισμό. Θέλω να ελπίζω ότι ως προς αυτό καταφέραμε να κρατήσουμε μια ισορροπημένη αναλογία. Ο Τσέχωφ μιλάει

για θέματα τόσο ανθρώπινα και διαχρονικά, και αυτή τη διαχρονικότητα προσπαθήσαμε με όλους τους συνεργάτες να την αναδείξουμε.

Η ποιητική συλλογή σας "επί κλίνης κρεμάμενος" είναι αφιερωμένη στους θλιμμένους. Είναι η θλίψη ο δρόμος, ο βέβαιος για την Τέχνη;

Δεν γνωρίζω εάν είναι ο βέβαιος δρόμος, σίγουρα όμως τα ποιήματα που άρχισα να τα γράφω στα 66 μου χρόνια είναι προϊόν μιας συσσωρευμένης θλίψης. Το προχώρημα της ηλικίας, οι κάθε λογής απώλειες, η νοσταλγία για πράγματα του παρελθόντος που τελείωσαν ανεπιστρεπτί με οδήγησαν σε μια θλίψη, η οποία οδήγησε σε ποιήματα. Ευρύτερα πιστεύω ότι η θλίψη για πολλούς καλλιτέχνες είναι μια κινητήρια δύναμη. Και η χαρά είναι, αλλά νομίζω λιγότερο. Η τέχνη έρχεται συχνότερα να συμπληρώσει τις ελλείψεις μας. Όταν αισθανόμαστε πλήρεις ίσως δεν χρειαζόμαστε και τόσο πολύ την τέχνη.

Προσωπικός αφηγητής στην καλλιτεχνική σας πορεία είναι το παιδί που έπαιξε με την αυτοσχέδια βάρκα στην αυλή του; Η Τέχνη κάνει για λίγο “να μη φαίνονται οι πληγές”;

Ένα μέρος από αυτό το παιδί σίγουρα με ακολουθεί έως σήμερα. Ακόμη και για την ίδια τη φύση αυτής της τέχνης χρησιμοποιούμε το ρήμα παίζω. Παίζω θέατρο, λέμε. Δεν γίνεται νομίζω να ακολουθήσεις αυτή την τέχνη εάν δεν διατηρείς μέσα σου ένα κομμάτι παιδικότητας, το οποίο είναι μάλιστα απαραίτητο και πολύτιμο. Η τέχνη αποτελεί παρηγοριά τόσο για αυτούς που τη δημιουργούν όσο και για εκείνους που την παρακολουθούν. Ξεφεύγεις από την πραγματικότητα και μέσω της τέχνης τη συναντάς και πάλι πιο συμπυκνωμένη, διαυγή και πολύπλοκη. Και οι πληγές απαλύνονται, έστω και για λίγο. Είναι πολύ σημαντικό αυτό.

Θέατρο, κινηματογράφος, ποίηση, σκηνοθεσία, τηλεόραση. Πόσο εύκολο είναι να αφοσιώνεται κανείς σε τόσες και διαφορετικές μορφές καλλιτεχνικής δημιουργίας;

Στην ουσία πρόκειται για την ίδια αφοσίωση. Γιατί όλα είναι το ίδιο απαιτητικά. Το θέατρο ίσως λίγο περισσότερο, γιατί περιλαμβάνει την καθημερινή επανάληψη επί μεγάλο χρονικό διάστημα, πράγμα μερικές φορές ιδιαίτερα κοπιαστικό και ψυχοφθόρο. Όμως, αν θέλεις να κάνεις κάτι με σοβαρότητα και αγάπη, δεν γίνεται να μην το κάνεις με αφοσίωση. Αλλιώς όλα κατανοούν διεκπεραιωτικά, κάτι το οποίο με απωθεί.

Οι επιλογές που κάνουμε στη ζωή -για να περάσουμε σε μία από τις εκφάνσεις του δικού σας Θείου Βάνια- κατά πόσο μας εμποδίζουν να ζήσουμε αληθινά τη ζωή μας;

Τη ζωή, με όποιο τρόπο, τελικά τη ζούμε. Ότι και να επιλέξουμε, σίγουρα θα έχουμε στερηθεί κάτι άλλο. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν είναι απόλυτα ικανοποιημένοι από τη ζωή που έζησαν. Πάντα κάτι λείπει. Νομίζω μέσα στη φύση του ανθρώπου υπάρχει το ανικανοποίητο. Ο Βάνιας δεν είναι ειδική περίπτωση. Φτάνει σε μια ηλικία που βλέπει ξεκάθαρα ότι δεν έχει ακόμη πολύ χρόνο ζωής και αισθάνεται πως πρέπει να προλάβει να ζήσει έστω κάτι από τη ζωή που δεν έζησε. Φτάνει σχεδόν στην παράνοια από αυτή τη στέρηση. Είναι μια γνώριμη ανθρώπινη κατάσταση όταν οι άνθρωποι αρχίζουν να γερνούν. Είναι μια κρίση που σχεδόν κανείς δεν μπορεί να αποφύγει. Όσπου να συνέλθει κανείς, όπως και ο Βάνιας άλλωστε, και να αποδεχτεί τη ζωή του όπως πραγματικά είναι.

Είναι ο δρόμος του Θεάτρου ένας δρόμος μοναχικός ή την “ιστορία τη φτιάχνουν οι παρέες”;

Είναι και τα δύο. Η τέχνη του θεάτρου είναι συλλογική αλλά η πορεία ενός ηθοποιού έχει και μια διάσταση μοναχικότητας. Εγώ προσωπικά πέρασα ένα αρκετά μεγάλο μέρος της θεατρικής μου ζωής μέσα σε δύο παρέες. Ήταν η Σκηνή (το 1980) και το Εμπρός (το 1990). Ως μέλος αυτών των δύο θεατρικών ομάδων ένιωσα ασφαλής, προστατευμένος μέσα σε μια κοινή ιδεολογία, γλώσσα και αισθητική. Δυστυχώς αυτές οι “παρέες” δεν άντεξαν στον χρόνο. Μετά από κάποια χρόνια διαλύθηκαν. Από τότε ακολουθώ μια μοναχική πορεία με ευχάριστες και με δυσάρεστες στιγμές.

Παρακολουθώντας ταινίες σας, όπως ο Κ.Π. Καβάφης, ο Θεόφιλος, αλλά και σειρές, όπως το Μινόρε της Αυγής και το 10, εντύπωση μου έκανε ότι παίζετε -κατά κύριο λόγο- με τη σιωπή σας. Η σιωπή μπορεί να γίνει διάλογος ουσιαστικής επικοινωνίας με τον θεατή;

Μακάρι να μπορεί. Συνήθως στις σχολές μας διδάσκουν πώς να μιλάμε. Είναι όμως εξίσου γοητευτικό να ακούμε σιωπηλά στη σκηνή. Εγώ πάντοτε προσέχω τους ηθοποιούς όταν σωπαίνουν. Γιατί αυτό εξάπτει τη φαντασία μου. Τι μπορεί να σκέφτεται τώρα αναρωτιέμαι. Κι αυτό όταν

συμβαίνει σε ένα ρόλο που παίζω εγώ, με ενδιαφέρει πολύ να μπορώ να μιλήσω με την έκφραση του προσώπου και του σώματος. Και στην ίδια τη ζωή η σιωπή είναι πολύ ενδιαφέρουσα. Ζούμε σε μια εποχή που οι περισσότεροι άνθρωποι θέλουν να μιλήσουν. Λίγοι είναι αυτοί που ενδιαφέρονται να ακούσουν. Εγώ δεν αντέχω τους φλύαρους ανθρώπους.

Εκτός από το τάλαντο, την αγάπη και την αφοσίωση στην Τέχνη, τι είναι αυτό που “ξεκλειδώνει” έναν ηθοποιό να καταδυθεί σε πολλούς και διαφορετικούς, μεταξύ τους, ρόλους;

Η επιθυμία και η περιέργεια να ανακαλύψει ακόμη περισσότερο τον εαυτό του και τα μυστικά αυτής της τέχνης. Δεν υπάρχουν όρια και τέλος σε αυτή την τέχνη. Ούτε εφησυχασμός. Κάθε έργο είναι μια καινούργια πρόκληση. Κάθε βράδυ στο θέατρο είναι μια νέα πρόκληση. Αυτή η δυνατότητα μέσα από εσένα να γεννιέται ένας άλλος άνθρωπος, τον οποίο πρέπει να οικειοποιηθείς, να υποστηρίξεις και να πείσεις το κοινό για την ύπαρξή του, είναι μια γοητευτική και ταυτόχρονα βασανιστική διαδικασία που απαιτεί και τάλαντο και αγάπη και αφοσίωση.

Το θέατρο, η καλλιτεχνική δημιουργία εν γένει, έχουν τη δυνατότητα να κάνουν τη μεγάλη κοινωνική ανατροπή;

Άμεσα σίγουρα όχι. Η ελπίδα είναι ότι βοηθούν τον άνθρωπο να καταλάβει, να αναρωτηθεί, να σκεφτεί. Με μια έννοια να γίνει καλύτερος. Ένας καλύτερος άνθρωπος μπορεί να συμβάλει σε μια κοινωνική ανατροπή. Ή έστω να την επιθυμήσει. Ή να την αποδεχτεί. Για μια κοινωνική ανατροπή χρειάζεται ένας αγώνας μέσα στην πραγματική ζωή. Η τέχνη όμως μπορεί να αλλάξει τη σκέψη και τα αισθήματα των ανθρώπων, πράγμα εξαιρετικά χρήσιμο και σημαντικό.

Σε μια εποχή όπου η τεχνολογία κυριαρχεί, πώς μπορεί το θέατρο να παραμείνει επίκαιρο και να προσελκύσει το κοινό;

Αν σκεφτούμε πως το θέατρο στις μέρες μας γνωρίζει μεγάλη άνθηση, αυτό οφείλεται στην ανθρώπινη παρουσία. Εκεί δεν έχει ακόμη εισβάλει η τεχνολογία. Μακάρι να μη βρει τον τρόπο να το κάνει. Είναι από τους ελάχιστους χώρους που ακόμη κυριαρχεί ο άνθρωπος. Συνειδητά ή ασυνειδητά οι άνθρωποι το αισθάνονται αυτό και γι' αυτό γεμίζουν τα θέατρα. Όλη η υπόλοιπη ζωή μας κατακλύζεται από εικόνες. Στη σκηνή ακούγεται λόγος, σκέψεις, διατυπώνονται προβληματισμοί, και αυτό είναι το ανεκτίμητο προνόμιο του θεάτρου. Άνθρωποι συγκεντρωμένοι στον ίδιο χώρο, μοιράζονται με ζωντανές υπάρξεις -τους ηθοποιούς- μια εμπειρία για το μυστήριο της ζωής. Αυτό το μοίρασμα είναι μεγάλη υπόθεση. Είναι μια συγκινητική εκδήλωση κοινωνικότητας, επαφής και πολιτισμού στην πιο ουσιαστική εκδοχή του. Βέβαια, δυστυχώς, ένα μεγάλο μέρος του κοινού δεν μπορεί να το αντιληφθεί αυτό πάντοτε. Μεταφέρει συχνά τη συνήθεια του σπιτιού του να μη μπορεί να καθίσει σιωπηλός ή να απαλλαγεί από την εξάρτηση του κινητού, το οποίο έχει καταντήσει ο σύγχρονος βραχνάς του θεάτρου. Σχεδόν καθημερινά, παρά τις συνεχείς παρακλήσεις και ειδοποιήσεις, κινητά ενοχλούν θεατές και ηθοποιούς και βλάπτουν τις παραστάσεις.

Σε ένα ποιήμα σας γράφετε ότι οι γέροι έχουν κάποια ελπίδα για την αθωότητα. Η ελπίδα, ο νέος ουρανός από ποιον θα έρθει;

Δεν ξέρω. Συνήθως λέμε από τη νέα γενιά, και μακάρι να είναι έτσι. Εμένα μου φαίνεται λίγο στερεότυπο αυτό. Δεν ξέρω άλλωστε αν ο κόσμος αλλάζει επί της ουσίας. Άλλοτε γίνονται βήματα μπροστά και άλλοτε βήματα πίσω. Υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν καλοί και κακοί άνθρωποι. Αν μιλάμε για ελπίδα, αυτή έρχεται πάντοτε από εκεί όπου υπερτερεί η καλοσύνη.

Βάσω Κατράκη

αγωνιστικά χαρακτηριστικά σύμβολα

Η Βάσω Κατράκη γεννήθηκε το 1914 στο Αιτωλικό. Φοίτησε στην ΑΣΚΤ με καθηγητές τον Κωνσταντίνο Παρθένη στη ζωγραφική και τον Πάννη Κεφαλληνό στη χαρακτική. Αποφοίτησε το 1940 και τον επόμενο χρόνο παντρεύτηκε τον Γιώργο Κατράκη. Κατά τη διάρκεια της Κατοχής, τόσο η ίδια όσο και ο σύζυγός της εντάχθηκαν στο ΕΑΜ. Τα πρώτα της χαρακτηριστικά ήταν εύσημα, αφίσες, κάρτες, προκηρύξεις και ψηφοδέλτια για τις ανάγκες της αντίστασης. Το 1945 ξυλογραφίες της συμπεριλήφθηκαν στο λεύκωμα “Θυσιαστήριο της λευτεριάς”. Το 1955 πραγματοποίησε την πρώτη της ατομική έκθεση. Το 1958 τιμήθηκε με το πρώτο βραβείο χαρακτικής στη Μπιενάλε της Αλεξάνδρειας καθώς και με το βραβείο Premium στη Μπιενάλε του Λουγκάνο. Το 1966 παρουσιάστηκαν στην Μπιενάλε της Βενετίας κορυφαίες χαρακτηριστικές συνθέσεις της με Ίκαρους σε πτώση, καβαλάρηδες, είδωλα της Ηλέκτρας και της Αντιγόνης και της απονεμήθηκε το διεθνές βραβείο λιθογραφίας Tamarint. Την 21η Απρίλη 1967, πρώτη μέρα του χουντικού πραξικοπήματος, την συνέλαβαν και την εξόρισαν στη Γυάρο. Εκεί ζωγράφιζε με μαρκαδόρο τα βότσαλα που έβρισκε στο ξερονήσι. Με τα έργα αυτά έκανε έκθεση, όταν ένα χρόνο αργότερα απελευθερώθηκε μετά από διεθνείς πιέσεις, στο Πνευματικό-Καλλιτεχνικό Κέντρο “Ωρα” του Ασαντούρ Μπαχαριάν. Το 1976 τιμήθηκε με το πρώτο βραβείο της Intergrafik σε διεθνή έκθεση γραφικών τεχνών στην Λειψία της τότε Ανατολικής Γερμανίας. Ήταν μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος(ΕΕΤΕ) και υπήρξε ιδρυτικό μέλος της Ένωσης Ελλήνων Χαρακτών. Απεβίωσε το 1988.

Η Βάσω Κατράκη δημιούργησε εμβληματικά χαρακτηριστικά, σύμβολα ζωής, χρησιμοποιώντας τον ψαμμίτη, ένα υλικό που λίγοι χαρακτές έχουν δουλέψει, γεγονός που της προσέδωσε διεθνή φήμη. Η χαρακτηριστική της συνδυάζει την προσήλωσή της στην πραγματικότητα με αγωνιστική ιδεολογική πρόθεση και έμφαση στα εξπρεσιονιστικά στοιχεία. Η ίδια έλεγε: “Δε θέλω παρά να εκφράσω την αγάπη και τον ενθουσιασμό μου προς τη ζωή. Κάθε στιγμή που μου ανήκει δεν θα ήθελα να είναι παρά ένας χαιρετισμός προς αυτήν. Να εκφράσω την αγάπη μου προς τον άνθρωπο και τη δικιά του ζωή, με τις χαρές, τα βάσανα και το μόχθο της. Προσπαθώ να εκφραστώ με τον πιο σαφή τρόπο. Δε διαλέγω ορισμένα θέματα, μα βιώματα. Και αυτά μπορεί να έρχονται, είτε από τη χώρα που ζεις, είτε απέξω, φτάνει να είναι ανθρώπινα”. Με πνοή πάντα νεανική και κοινωνικά μαχητική, πρόσφερε και στην Τέχνη και στην Ελλάδα, μέσα από τις γραμμές του λαϊκού κινήματος. Τα “αντρίκια χέρια της”, χάραξαν επί δεκαετίες, μορφές και δρόμους. Ήθελε να έρθει σε πληρέστερη επικοινωνία με τους ανθρώπους, να μιλήσει με τη γλώσσα τους. Αυτό ήταν κατά τη γνώμη της η πιο μεγάλη καταξίωση ενός καλλιτέχνη. Αγωνίστηκε με την τέχνη της χωρίς να υπολογίζει κινδύνους. “Κάναμε αντίσταση με τα πινέλα και τα καλέμια” δήλωνε, “Η κατοχή με έκανε χαρακτρία”. Η Βάσω Κατράκη μετέφερε στην πέτρα όλα τα θεμελιώδη θέματα, το ιδεώδες της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Σπαράγματα μνήμης, θρήνοι και ελεγεία, ως η “κορυφαία ερμηνεύτρια της ανθρώπινης τραγωδίας”.

Δε θέλω παρά να εκφράσω την αγάπη και τον ενθουσιασμό μου προς τη ζωή. Κάθε στιγμή που μου ανήκει δεν θα ήθελα να είναι παρά ένας χαιρετισμός προς αυτήν. Να εκφράσω την αγάπη μου προς τον άνθρωπο και τη δικιά του ζωή, με τις χαρές, τα βάσανα και το μόχθο της. Προσπαθώ να εκφραστώ με τον πιο σαφή τρόπο. Δε διαλέγω ορισμένα θέματα, μα βιώματα. Και αυτά μπορεί να έρχονται, είτε από τη χώρα που ζεις, είτε απ' έξω, φτάνει να είναι ανθρώπινα.

Η ίδια ανέφερε: “Διερευνώντας τους παραδοσιακούς τρόπους χάραξης πάνω στα καθιερωμένα υλικά, όπως στο όρθιο και στο πλάγιο ξύλο, στο χαλκό κλπ., ένιωσα σιγά-σιγά να εξαντλούνται οι εκφραστικοί τρόποι που ταίριαζαν στην ιδιοσυγκρασία μου. Στην περιπλάνηση των αναζητήσεών μου για το υλικό που θα εκπλήρωνε τις εκφραστικές μου ανάγκες, στάθηκα στον ψαμμίτη λίθο, που με την αδρή του επιφάνεια και την αδιερεύνητη περιοχή του, μου άνοιξε το δρόμο για τα μεγάλα σχήματα και τη βαθιά κι ελεύθερη χειρονομία. Η επαφή μου με την τραχιά αυτή κρητική πέτρα με οδήγησε και στην αναζήτηση καινούριων εργαλείων”.

Προς τιμήν της ιδρύθηκε το 2006 το Κέντρο Χαρακτικών Τεχνών και Μουσείο “Βάσω Κατράκη” στην πατρίδα της, το Αιτωλικό Αιτωλοακαρνανίας, με όλα τα έργα της που είχε κληροδοτήσει στο γενέθλιο τόπο της. Δυστυχώς σήμερα ένα μεγάλο μέρος του έργου της σπουδαίας χαράκτριας έχει υποστεί σοβαρότατες φθορές από την σκόνη, τα έντομα και την υγρασία, ενώ καμία σοβαρή μέριμνα δεν υπάρχει για την συντήρηση, την αποκατάσταση και την εξασφάλιση κατάλληλων συνθηκών φύλαξης και έκθεσής τους στο συγκεκριμένο χώρο, που ξεκίνησε την λειτουργία του με αισιοδοξία για ποιοτικές εκδηλώσεις και μεγάλη επισκεψιμότητα πανταχόθεν. Η κατάσταση του μουσείου όμως έχει σημαδευτεί αρνητικά από την αδιαφορία του κράτους και την σταδιακή εγκατάλειψη του από τις δημοτικές αρχές του Δήμου Μεσολογγίου. Το πατρικό της σπίτι, επίσης στο Αιτωλικό, δεν έχει ικανούς πόρους, ώστε να αντισταθεί στο πέρασμα των χρόνων. Παρότι έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο μνημείο, η πολιτεία δεν βοήθησε, παρά τις προσπάθειες που συνεχίζονται από καλλιτέχνες και θαυμαστές του έργου της. Εκεί η μεγάλη χαράκτρια έζησε τα παιδικά της χρόνια, με τους γονείς και τα τέσσερα αδέρφια της. Εκεί, στα μαθητικά της τετράδια ζωγράφισε τα πρώτα της σχέδια με μορφές και εμπνεύστηκε τις πρώτες έγχρωμες ξυλογραφίες με τις μυστηριακές ανταύγειες της θρυλικής λιμνοθάλασσας και τις φιγούρες των ανθρώπων του καθημερινού μόχθου.

Πρωτοείδα χαρακτηριστικά έργα και πολιτικές αφίσες της Κατράκη όταν ήμουν φοιτητής και αμέσως μου εντυπώθηκε η δυναμική γραφή της και παρακολούθησα το μεγάλο φάσμα της στιβαρής δουλειάς της στη συ-

νέχεια σε πολλές ομαδικές εκθέσεις από το 1981 και μετά. Την γνώρισα στην γκαλερί Dada όπου υπήρξα καλλιτεχνικός διευθυντής. Ερχόταν πάντα διακριτικά μαζί με την φίλη της, ιστορικό τέχνης, τεχνοκριτικό και ποιήτρια Ελένη Βακαλό, ιδιαίτερα όταν παρουσιάζαμε εικαστικές εκθέσεις δασκάλων ή αποφοίτων της Σχολής Βακαλό. Αργότερα απέκτησα σειρά χαρακτηριστικών της έργων που ανήκουν σήμερα στη συλλογή της Σύγχρονης Πινακοθήκης Villa “Ροδόπη” στο Αργοστόλι και κατά καιρούς έχουν εκτεθεί σε θεματικές ομαδικές εκθέσεις και σε Φεστιβάλ, όπως της ΚΝΕ-Οδηγητή, στον Κήπο του Νάπιερ στο Αργοστόλι κ.α.

Διατρέχοντας το ευρύτατο αισθητικό φάσμα της πολιτικής και ιδεολογικής της μαρτυρίας η Βάσω Κατράκη οπτικοποίησε με συνέπεια τις τάσεις του εσωτερικού της ψυχισμού και της ακατάπαυστης εικαστικής άσκησης της, που εμπεριέχει την μακράιωνη ομορφιά και λιτότητα της αρχαϊκής, της κλασικής, της βυζαντινής και της λαϊκής μεταβυζαντινής εικονογραφίας, με νέες τεχνικές χειροποίητης εκτύπωσης. Ξυλογραφίες και χαρακτηριστικά σε πέτρα, σχέδια, ζωγραφισμένα βότσαλα, φωτογραφίες καθώς και άλλα αντιπροσωπευτικά έργα της παρουσιάστηκαν σε αναδρομική έκθεση στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης το 2011. Εντυπωσιάσε ο τρόπος με τον οποίο η ψυχοσύνθεση της αντανάκλα την δύναμη της τέχνης της. Στα έργα της κυριάρχησαν τα πρόσωπα της καθημερινής ζωής, τα ανθρωπιστικά μηνύματα των λαϊκών αγώνων, οι ιδεολογικές αξίες και οι εμβληματικές εκφραστικές φόρμες της.

Κώστας Ευαγγελάτος

Ζωγράφος, Λογοτέχνης και θεωρητικός της Τέχνης

Sadahzinia

Γιολάντα Τσιαμπόκαλου

Συνέντευξη στη Βάσια Στάθη

Η **Sadahzinia**, κατά κόσμον **Γιολάντα Τσιαμπόκαλου**, είναι ράπερ, πρώην μέλος του low bar/hiphop συγκροτήματος **Active Member**, με πάνω από 3 δεκαετίες παρουσίας στην μουσική σκηνή του. Με τους Active Member δημιούργησαν μια τεράστια δισκογραφία μέχρι και την αποχώρηση της και φυσικά έχει και ένα πολύ μεγάλο προσωπικό έργο με 8 δίσκους.

Παράλληλα όλα αυτά τα χρόνια ασχολείται με την συγγραφή και μετάφραση παιδικών παραμυθιών. Το ψευδώνυμο Sadahzinia προέρχεται από τις λέξεις "sad" (λυπημένος στα αγγλικά), "(j)ah" (δημιουργία στα τζαμαϊκάνικα) και "zinia", η ζίνια, το λουλούδι. Η σύνδεση αυτών των λέξεων δημιουργεί ένα λογοπαίγνιο ενός μύθου της Καραϊβικής, ο οποίος λέει ότι η ζίνια, είναι ένα λυπημένο λουλούδι μα όταν ακούσει μουσική, ανθίζει και η ζωή αλλάζει για πάντα.

Μιλήσαμε διαδικτυακά για την πορεία, τις σκέψεις της και τις ανησυχίες των καιρών.

Η σκηνή του hip hop στην Ελλάδα αποτελούνταν τα προηγούμενα χρόνια κυρίως από άντρες, είσαι η πρώτη ίσως γυναίκα που κατάφερε να είσαι αναγνωρίσιμη. Από ποια ηλικία ξεκίνησες να ασχολείσαι με τη μουσική; Πώς έγιναν τα πρώτα σου βήματα; Συνάντησες εμπόδια λόγω φύλου;

Ξεκίνησα να ασχολούμαι με το hip hop από τα 17 μου πάνω-κάτω και δειλά-δειλά. Και από τότε έχουν περάσει τρεις δεκαετίες. Το πρώτο τραγούδι που κυκλοφόρησε ήταν το "Σαν Δάκρυα" και κυκλοφόρησε στο album "Το Μεγάλο Κόλπο" των Active Member, που ήταν και ο πρώτος δίσκος που κυκλοφορούσε από μεγάλη δισκογραφική. Τώρα οι μεγάλες δισκογραφικές σχεδόν εξαφανίστηκαν, αλλά τότε ήταν σπουδαίο πράγμα και μεγάλο άνοιγμα. Ακολούθησαν συμμετοχές σε επόμενα album των Active και άλλων συγκροτημάτων (Βαβυλώνα), ενώ το 1998 κυκλοφόρησε από την Warner το πρώτο μου album, άγουρο αλλά με τραγούδια που ακόμα αγαπώ και λέω όπως το "Άλλο ένα Ψέμα". Υπήρχαν εμπόδια λόγω φύλου καθώς με κοίταγαν σαν κάποιο είδος εξωτικό φρούτο και ένιωθα ότι δεν ήξεραν, αν πρέπει ή όχι, να χειροκροτήσουν. Το πιο δύσκολο ήταν ότι από κάτω υπήρχαν σε συντριπτική πλειοψηφία άντρες κι έτσι προσπαθούσα να βρω έναν τρόπο να επικοινωνήσω μαζί τους μέσω της μουσικής μου έκφρασης. Δύσκολη πίστα που νομίζω σε ένα βαθμό καθόρισε τον τρόπο που τοποθετούσα τη φωνή μου (πιο χαμηλά). Από τον δεύτερο δίσκο και μετά άρχισα να βρίσκω την ταυτότητά μου σε πιο εναλλακτικά hip hop μονοπάτια. Και από τότε κυκλοφόρησαν 8 προσωπικές δουλειές, και πάρα πολλές συμμετοχές σε άλλα σχήματα, ενώ είχα και ξέχωρη δισκογραφία όντας για είκοσι χρόνια μέλος των Active Member και της πλούσιας δισκογραφίας τους.

Τα τελευταία χρόνια αρκετές γυναίκες βγάζουν ωραία κομμάτια. Ξεχωρίζεις κάποιες από τις καινούριες γυναίκες καλλιτέχνιδες; Έχεις κάτι να τις συμβουλέψεις;

Ξεχωρίζω την Aeon, την Sirene 0-100, την Sci Fi River και την Ms Morris. Υπάρχουν και πολλές άλλες κοπέλες που κάνουν ενδιαφέροντα πράγματα, αλλά αυτά τα κορίτσια έχουν παρουσιάσει ολοκληρωμένες δουλειές και έχουν όλες τους έναν ξεχωριστό ήχο, που πηγάζει από την αλήθεια τους. Τίποτα δεν έχω να τις συμβουλέψω. Εγώ παρακολουθώ τι κάνουν και εύχομαι να συνεχίζουν, η κάθε μία σκαλίζοντας τον τρόπο της. Είναι όλα κορίτσια με πολύ ανοιχτά μυαλά, γνωρίζουν μουσική και έχουν διαβάσει πολύ, αυτό φαίνεται και το εκτιμώ.

Πώς έγινε το πέρασμα σου από την μουσική και την στιχουργία, στην συγγραφή παραμυθιών και τη δημιουργία παιδικών θεατρικών παραστάσεων;

Σχεδόν ταυτόχρονα, καθώς έμπαينا στο πανεπιστήμιο με όνειρο να γίνω μεταφράστρια παραμυθιών, δεν άργησε να πέσει και η ιδέα να γράψω τα δικά μου. Το ένα έφερε το άλλο, βρήκα τον εκδοτικό οίκο που με εμπιστεύτηκε και στη συνέχεια δούλεψα πολύ σκληρά και με πολύ κέφι και σε αυτό τον τομέα και με έρευνα αλλά και με πάμπολλες επισκέψεις μου σε σχολεία και βιβλιοθήκες σε όλη την Ελλάδα.

Το μικρόφωνο που κρατάει κάθε καλλιτέχνης φέρει ένα βάρος και είναι στο χέρι του να φανεί αντάξιός αυτής της ευθύνης. Τα τραγούδια σου, από την εποχή των Active Member μέχρι και σήμερα, αφυπνίζουν και δίνουν έμπνευση. Αυτό είναι κάτι που σου βγαίνει αβίαστα ή απαιτεί την προσοχή σου συνεχώς;

Γράφω γι' αυτά που με απασχολούν, συνήθως με έναν πιο αφηγηματικό τρόπο, πιο παραμυθένιο, ώστε διαχρονικά να σημαίνει κάτι ο στίχος.

Με τους Active Member ο στίχος ερχόταν πιο κοντά στην επικαιρότητα, ώσπου ταυτίστηκε με το παραμύθι, με έναν δικό μου νομίζω τροπο. Απαιτεί προσοχή σίγουρα αλλά δε χρειάζεται ποτέ να το παρακάνει κανείς με την προσοχή, γιατί χάνεται και ο αυθορμητισμός και η αλήθεια.

Στα παραμύθια προσπαθείς να ενσωματώσεις ζητήματα αφύπνισης ή καλλιέργειας κοινωνικής συνείδησης;

Σίγουρα συμβαίνει αυτό, άλλοτε περισσότερο κι άλλοτε λιγότερο, αλλά δεν είναι ο πρωταρχικός μου στόχος. Πρώτα είναι σημαντικό να καταφέρεις να κρατήσεις το ενδιαφέρον του παιδιού κι αυτό το επιτυγχάνεις με το χιούμορ και την έντονη αίσθηση του ρυθμού στις λέξεις και στον συνδυασμό τους. Ο ήχος των λέξεων αποκτά στα παραμύθια σημαντικό για μένα ρόλο. Ο ήχος και ο ρυθμός των λέξεων.

Που προτιμάς να ζεις, στην Αθήνα ή σε μικρότερες πόλεις;

Ήδη εδώ και δυο χρόνια σχεδόν, έχω μετακομίσει στην επαρχία, με όνειρο μου την αυτάρκεια και την συμμετοχή σε μικρότερες κοινότητες ανθρώπων, όπου θα συναποφασίζουμε για μικρά ή μεγαλύτερα θέματα που μας απασχολούν. Μαθαίνω να συνυπάρχω και αυτό στην πόλη δεν είναι εύκολο να το μάθει κανείς δυστυχώς.

Ξεχωρίζεις κάποιο τραγούδι σου και γιατί;

Ξεχωρίζω το “Του Νεκρού αδερφού (μου)” αφενός γιατί στο νου μου είχα τον αδερφό μου, που έχασα με έναν πολύ άσχημο τρόπο σε τροχαίο, και ακολούθησε συγκάλυψη από την αστυνομία και τους εμπλεκόμενους, αφετέρου γιατί το τραγούδι μιλάει για την αγάπη, που πρέπει να έχουμε οι ζωντανοί και ότι κανείς δε πρέπει να μένει μόνος. Το τραγούδι έχω αφιερώσει στους γονείς και τους συγγενείς των παιδιών που χάθηκαν στα Τέμπη. Επίσης, το ξεχωρίζω γιατί μουσικά το έχει κεντήσει ο Νίκος Ξύδης και ο Πάνος Πενταρίτσας και επειδή οι στίχοι του είναι επηρεασμένοι από τα μοτίβα του δημοτικού τραγουδιού και την καθ’ ημάς παράδοση.

Πρέπει όλα τα παραμύθια να έχουν χαρούμενο τέλος;

Όχι βεβαίως, δεν είναι απαραίτητο αυτό. Νομίζω το χαρούμενο τέλος είναι για να βοηθήσει τα παιδιά, στα οποία απευθύνονται τα παραμύθια τις τελευταίες δεκαετίες, να εμπιστευτούν τη ζωή και το ότι όλα στο τέλος θα πάνε καλά. Βέβαια τα παιδιά, που βιώνουν όλων των λογίων τα συναισθήματα, χρειάζονται και τα λυπητερά παραμύθια για να μπορέσουν να ταυτιστούν με αυτά, όταν το έχουν ανάγκη και να καθρεφτιστούν.

ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ
ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ

Ένα απόγευμα σε ένα σπίτι στου Ζωγράφου, ενώ έπαιζε Χάσμα, μου λει ο Σίμος “Πεθαίνουν στο τέλος” και του λέω “κρίμα!” Έτσι έτυχε να μάθω για τη μπάντα από νωρίς, νόμιζα ότι θα είχαν βγάλει μέχρι τώρα ολόκληρο άλμπουμ για να παρουσιάσω, αλλά δεν! Από την άλλη έχω ακούσει τόσες φορές τα 2 EP και τα 3 χύμα κομμάτια, που έπρεπε να τους παρουσιάσω, οπότε πάμε!

Τέλος του 2018 βγάζουν το πρώτο EP με δύο κομμάτια “Να Αλλάξεις Παρόν” και “Ορφέας”. Ξεκινάς και ακούς κάτι από Χάσμα αλλά διαφορετικό. Είναι η φωνή και οι στίχοι του Γιώργου Παυλίδη που σε προδιαθέτουν για κάτι δυνατό, όπως και το πολύ καλό, spoiler, όνομα “Πεθαίνουν στο τέλος” εμπνέει σιγουριά αφού ξέρεις το τέλος! Αρχές 2020 βγάζουν το δεύτερο EP με άλλα 3 κομμάτια “Βουντού”, “Κατοπτρικό” και “Σε Μέρος Βροχερό” και οι runk καταβολές δεν κρύβονται. Ακολουθούν τα “Μυρίζει θάνατο”, “Χρώματα του Μάρτη” (πάλι χρώματα) και το πιο ήρεμο “Σκοτία”.

Η μπάντα είναι τετραμελής, χορδές και τύμπανα, με στίχο κοινωνικό. “Φαντάζει πια σωστό που ήμουν αγέλαστο παιδί καθώς περνούσαν άδειες μέρες”. “Χίλιοι δρόμοι χωρίς πυξίδα”. Οι στίχοι, ποιητικοί, αφήνουν το μυαλό να κάνει εικόνες και να ερμηνεύσει τι τελικά λένε.

“Κι όλο μιλούν για σειρήνες πολέμου κι εχθρών, Χίλιες φορές να μπορούσες να αλλάξεις παρόν”

Δοκιμάστε τα “Μυρίζει Θάνατο” και “Χρώματα του Μάρτη” και προχωρήστε προς τα πίσω.

<https://pethainounstotelos.bandcamp.com/music>

Νίκος Καλλίτσης

Ομάδα 218

Συνέντευξη στην Ευγενία Καββαδία

Ένα μέρος της συνέντευξης με την ομάδα 218*, την ελληνική κινηματογραφική ομάδα που το καλοκαίρι του 2022 γύρισε το ντοκιμαντέρ “48 | Αντίσταση στον μεγάλο εποικισμό” στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη. Καταγράφει ιστορίες από περιοχές της Παλαιστίνης, που καταλήγουν σε μια συλλογική αφήγηση της καθημερινής πραγματικότητας μέσα από συνεντεύξεις γυναικών και παιδιών από το Νάμπι Σάλεχ, τη Χεβρώνα, τη Τζενίν και το Σείχ Τζαράχ.

Το “218”, που είναι το όνομα της ομάδας, τι σημαίνει;

Το 218 είναι ο αριθμός του λεωφορείου που μας μετέφερε από την κατεχόμενη Ανατολική Ιερουσαλήμ στη Ραμάλα, περνώντας απ’ το σημείο ελέγχου της Καλάντια. Κυριολεκτικά, είναι το μέσο που μας πήγε στη Δυτική Όχθη και συμβολικά εκείνο που μας έκανε ομάδα. Η ταινία είναι μια αυτοοργανωμένη προσπάθεια και θέλαμε προτάσσοντας την ομάδα να υπογραμμίσουμε αυτή τη διάσταση.

Πώς ξεκίνησε αυτή η ιδέα;

Η ιδέα αυτού του ντοκιμαντέρ γεννήθηκε μετά από δύο ταξίδια στην κατεχόμενη Παλαιστίνη και μέσα από τη γνωριμία μας με ντόπιους. Λίγο πιο πριν, γεννήθηκε η ιδέα των ταξιδιών απ’ την ανάγκη να κατανοήσουμε καλύτερα το παλαιστινιακό, για το οποίο ξέραμε μόνο από ιστορικά και πολιτικά βιβλία, αλλά μας έλειπε το βιωματικό κομμάτι.

Πού θα παρουσιαστεί;

Το “48 | Αντίσταση στον μεγάλο εποικισμό” ως ντοκιμαντέρ, προβλήθηκε στον Μικρόκοσμο τον περασμένο Δεκέμβριο και συμμετείχε στο Διεθνές Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ενώ επιδιώκουμε κι άλλες συμμετοχές σε φεστιβάλ εντός κι εκτός Ελλάδας.

Ποιες αντιδράσεις έχει προκαλέσει;

Είναι ένα σκληρό ντοκιμαντέρ, χωρίς να δείχνει αίμα ή θανάτους. Αναδεικνύει τη σκληρή καθημερινότητα της κατοχής, που βιώνεται εξαντλητικά από γενιά σε γενιά.

Έχετε κινδυνέψει;

Όχι. Ως δυτικοί, έχουμε προνόμια σε σχέση με τους Παλαιστίνιους. Περπατάμε σε δρόμους και μετακινούμαστε ελεύθερα, ενώ οι ίδιοι/ες αντιμετωπίζουν συνεχείς απαγορεύσεις. Ωστόσο, στο σύνολο των τριών ταξιδιών, νιώσαμε κάποιες φορές απειλή από την ισραηλινή πλευρά: σε διαδηλώσεις, σε γειτονιές φανατικών και στον εξαντλητικό έλεγχο στα αεροδρόμια.

Ήρθατε σε επαφή με παιδιά; Έχετε κάτι να μοιραστείτε απ’ όσα είδατε για την παιδική ηλικία στην Παλαιστίνη;

Στο ντοκιμαντέρ δίνει συνέντευξη μια εντεκάχρονη. Βρεθήκαμε στο σπίτι της για να μιλήσουμε στον πατέρα της, αλλά εκείνη είχε μόλις απελευθερωθεί μετά από σύλληψή της με βάση ανυπόστατες κατηγορίες, και έτσι μας μίλησε για τη δική της εμπειρία. Ωστόσο, και στις συνεντεύξεις των ενηλίκων, υπάρχει διαρκώς μια αγωνία για τα παιδιά. Εξάλλου γονεϊκότητα είναι να προστατεύεις τα παιδιά σου, αλλά αυτές οι γενιές Παλαιστίνιων νιώθουν ότι δεν έχουν μόνο αυτό το καθήκον, έχουν χρέος την απελευθέρωση. Συναντήσαμε παιδιά και με τους δύο γονείς να βρίσκονται στη φυλακή, παιδιά τραυματισμένα, ακρωτηριασμένα. Παιδιά ένοπλα, παιδιά μάρτυρες. Παιδιά υπό κράτηση, παιδιά σε λίστες ως η επόμενη “ύποπτη” γενιά. Κάθε σύλληψη ανηλίκου αποσκοπεί όχι μόνο στον εκφοβισμό και την τρομοκρατήσή τους, αλλά και στην ενίσχυση των αρχείων με βιομετρικά δεδομένα. Τα παιδιά στην Παλαιστίνη είναι παιδιά χωρίς παρόν και, κυρίως, χωρίς μέλλον.

Ενημερωθείτε για τις προβολές και τα νέα της ομάδας στο 48doc.com

Θεατρικό Παιχνίδι μια πολύ σοβαρή υπόθεση

της Ζωής Γυφτάκη

Παιδαγωγού-Εμψυχώτριας θεατρικού παιχνιδιού

Το θεατρικό παιχνίδι, αποτελεί μια εξαιρετική παιδαγωγική μέθοδο, η οποία καταργεί τις ανταγωνιστικές σχέσεις, τη διάκριση ανάμεσα στο ικανό και το μη ικανό, την επιτυχία και την αποτυχία. Δεν στηρίζεται σε ταλέντα και δεν κάνει διακρίσεις. Όλοι συμμετέχουν ισότιμα στις δράσεις του και είναι εξίσου σημαντικοί.

Μέσω του θεατρικού παιχνιδιού, το παιδί μαθαίνει να συνεργάζεται, να λειτουργεί συλλογικά και να αισθάνεται χρήσιμο και απαραίτητο στην ομαδική διαδικασία. Ως αποτέλεσμα, αποκτά αυτοπεποίθηση, αυτογνωσία και αναπτύσσει την αίσθηση της ικανότητας και της αξίας του. Το θεατρικό παιχνίδι, αξιοποιεί την προηγούμενη εμπειρία και γνώση του παιδιού, βοηθά στην ανάπτυξη της ενσυναίσθησης και στη δημιουργία μιας δημοκρατικής συνείδησης, η οποία κατανοεί και σέβεται το διαφορετικό. Καταργεί ή περιορίζει στο ελάχιστο την υποσυνείδητη έκφραση των στερεοτύπων και των προκαταλήψεων ως προς το φύλο, την καταγωγή, την κοινωνική τάξη, τη σχολική επίδοση κ.ά.. **Διαθέτει γνώρισμα που οδηγούν σε μια διαπολιτισμική συνείδηση και πολυδιάστατη αγωγή.**

Οι εθελοντές ομαδάρχες έχουν έναν πολύ σημαντικό ρόλο στη ζωή της κατασκίνησης, καθώς είναι εκείνοι που είναι υπεύθυνοι για την καθοδήγηση και την ολόπλευρη στήριξη των παιδιών. Κρίνεται, για τον λόγο αυτό, πολύ σημαντικό να έρχονται συστηματικά σε επαφή με τη μέθοδο του θεατρικού παιχνιδιού.

Μέσα από τα θεατρικά παιχνίδια, εξοικειώνονται με την τέχνη του θεάτρου, με τη χρήση θεατρικών τεχνικών, αναπτύσσουν τα εκφραστικά τους μέσα, μαθαίνουν πώς να σχεδιάζουν ελκυστικές και ευχάριστες δραστηριότητες για τα παιδιά. Ενδυναμώνουν τις ικανότητές τους στην επικοινωνία, στη διαχείριση της ομάδας και στην επίλυση των συγκρούσεων. Ενισχύουν την ικανότητά τους να ακούν και να κατανοούν τις συναισθηματικές ανάγκες των παιδιών και γίνονται ικανοί να ανταποκριθούν σε αυτές με ευαισθησία και σεβασμό.

Εξοπλισμένοι με τις γνώσεις και τις δεξιότητες που απαιτούνται και έχοντας ως εργαλείο πλέον το θεατρικό παιχνίδι, μπορούν να υποστηρίξουν τα παιδιά με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, να δημιουργήσουν ένα κλίμα αποδοχής και ένα θετικό-υποστηρικτικό περιβάλλον, διασφαλίζοντας την ασφάλεια και την ευημερία τους.

Ειλικρίνεια χωρίς ηθικολογίες

με αφορμή το “Σε μια άγνωστη γη” του Mahdi Fleifel

Ο Chatila και ο Reda είναι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες στην Αθήνα, παγιδευμένοι στην ελληνική πρωτεύουσα λόγω απουσίας εγγράφων. Ο Chatila καταφερτζής, συντηρητικός, εφευρετικός και οργανωμένος, ονειρεύεται να μεταβεί στη Γερμανία, όπου θα μπορέσει να ανοίξει ένα καφέ και θα καταφέρει να φέρει τη γυναίκα του και το γιο του, οι οποίοι έχουν μείνει στο Λίβανο. Ο Reda από την άλλη λόγω εξάρτησης σε ναρκωτικά δεν έχει την ίδια αποφασιστικότητα, ακολουθεί τον στοχοπροσηλωμένο ξάδερφό του, και για αυτόν η μετάβαση στην Γερμανία μοιάζει πιο πολύ με παραμύθι, το οποίο ζητά από τον Chatila να αφηγηθεί για να μπορέσει να ηρεμήσει και να αποκοιμηθεί.

Είναι γνωστό πως όταν υπάρχει ένα παγκόσμιο σύστημα, που αποστρέφεται τη μετανάστευση και δημιουργεί μία σειρά νόμων για να την αποτρέψει, έχει ως συνέπεια ότι η όποια ελπίδα έχουν, για να ξεφύγουν από το υπόγειο στην Κυψέλη και να πάνε στη Γερμανία, να προϋποθέτει μη νόμιμες διαδικασίες. Οι δυο τους προσπαθούν με διαφορετικά μέσα να συγκεντρώσουν τα λεφτά που χρειάζονται για να αποκτήσουν πλαστά διαβατήρια. Όπως είναι όμως αναμενόμενο υπάρχουν άπειρα εμπόδια. Σε κάθε εμπόδιο η εφευρετικότητα του Chatila δημιουργεί ένα νέο σχέδιο. Καθώς όμως η απόγνωση και η απογοήτευση συσσωρεύονται, κάθε καινούρια ιδέα μοιάζει ακόμη πιο αδιανόητο να πετύχει.

Η ταινία του Fleifel στηρίζεται σε αυτή τη γκριζα ζώνη και πετυχαίνει να σε κάνει να νοιαστείς για όλους τους χαρακτήρες που περνάνε από την οθόνη, το δεκατριάχρονο αγόρι από την Γάζα το οποίο παίρνουν αρχικά υπό την προστασία τους, τη μοναχική Τατιάνα η οποία θα εμπλακεί στα σχέδιά τους, τους μετανάστες που θα τους υποσχεθούν ασφαλή μετάβαση. Σε αυτό βοηθά ολόκληρο το επιτελείο των ηθοποιών, αλλά ειδικά οι ερμηνείες των Mahmoud Bakri και Agam Sabbah, οι οποίοι δε σε αφήνουν να αποστραφείς τους χαρακτήρες τους παρά τα ελαττώματά τους.

Και αυτός ο συνδυασμός αποτελεί τη βάση του σασπένς της ταινίας. Σε κάθε στιγμή θες να τα καταφέρουν, θες να ελπίζεις ότι, αν φύγουν προς μία άλλη άγνωστη γη, τα πράγματα θα είναι όντως καλύτερα, αλλά την ίδια στιγμή ξέρεις, ότι δε μπορεί να υπάρξει ένα αίσιο τέλος για όλους, ούτε υπάρχει ένα ηθικό πρόσχημα. Δεν αποσπών χρήματα από τους έχοντες, συνήθως κλέβουν τις τσάντες από τις γειτονιές χαμηλότερων εισοδημάτων. Δεν στήνουν κάποια μεγάλη ληστεία σε κάποια τράπεζα, αντίθετα στήνουν απάτες με θύματα άλλους πρόσφυγες. Αντίστοιχα θα εξαπατηθούν και οι ίδιοι, θα χάσουν τις οικονομίες τους και θα κυνηγηθούν, σε μία Αθήνα πιο αληθινή από οτιδήποτε έχουμε δει πρόσφατα.

Ο Fleifel μπαίνει στις γειτονιές της Αθήνας, που αποφεύγουμε και υποκρινόμαστε ότι δεν υπάρχουν και χρησιμοποιεί την προϋπηρεσία του στο ντοκιμαντέρ για να την αποτυπώσει. Καταγράφει μία Αθήνα που πολλοί φοβούνται και αναδεικνύει τους ανθρώπους που ζουν εκεί, καταρρίπτει τη δαιμονοποίησή τους και αρνείται να τους παρουσιάσει ως θύματα. Αντίθετα φέρνει στο προσκήνιο τις προκλήσεις που κρύβει η προσπάθεια επιβίωσης σε ένα σύστημα, που δημιουργεί αντιπάλους και εχθρούς, τη στιγμή που αυτό που χρειάζεται είναι κοινότητα και αλληλεγγύη.

Το “Σε μια άγνωστη γη” δεν κουνάει το δάχτυλο, δεν ηθικολογεί και δεν καταφεύγει σε διδακτισμούς, αντίθετα προβάλλει αληθινούς χαρακτήρες αντιμετώπους με τρομακτικές αλλά αληθοφανείς καταστάσεις.

Και με αυτό τον τρόπο προτείνει να μην κλείνεις τα μάτια για να αγνοήσεις όσα συμβαίνουν, καλύτερα να τα κλείνεις για να ονειρευτείς και να φανταστείς κάτι καλύτερο και ίσως να βρεις τους ανθρώπους που θα το δημιουργήσετε παρέα.

Φοίβος Καλλίτσης

Το Ακρωτήριο (Theotherplace)

του Sharr White

σε σκηνοθεσία του Οδυσσέα Παπασπηλιόπουλου

Πρόκειται για ένα ψυχολογικό δράμα που κινείται μέσα στον κόσμο της διπλής πραγματικότητας. Αλήθεια και μνήμη, ψέμα και απώλεια συνείδησης αποτελούν το δίπολο, εντός του οποίου κινείται και απογυμνώνεται η Τζουλιάννα (Μαρία Ναυπλιώτου) μία χαρισματική νευρολόγος -ειρωνεία;- που στο απόγειο της καριέρας της γκρεμίζεται, αναζητώντας ελπίδα.

Η ιστορία ξεκινά *in medias res*, σε πρώτο επίπεδο μέσα στη ρευστότητα όπου η ανθρώπινη ψυχή παλεύει με την ίδια της τη φύση και την ταυτότητά της και σε δεύτερο μέσα στο στοιχείο του μυστηρίου που αποτελεί και το βασικό στοιχείο αποσταθεροποίησης της ηρωίδας. Η Τζουλιάννα στραμμένη πλέον στη φαρμακευτική βιομηχανία δίνει μία διάλεξη στο πολυτελές θέρετρο St. Thomas, προσπαθώντας να προωθήσει ένα νέο φάρμακο για την άνοια. Στη διάλεξη αυτή παθαίνει και το πρώτο επεισόδιο απώλειας συνείδησης. Το επεισόδιο αυτό αποτελεί και το σημείο από το οποίο ξεκινά ένα πλέγμα ανάδρομων και πρόδρομων αφηγήσεων με τις σκηνές του παρελθόντος να εισβάλλουν σαν σπασμένα θραύσματα πάνω στη σκηνή. Τη βλέπουμε να λογομαχεί με το σύζυγό της Ίαν (Δημήτρης Αλεξανδρής) για τοπεριστατικό στο St. Thomas και τη φημολογούμενη απιστία του, αργότερα να συνομιλεί τηλεφωνικά με τον πρώην συνεργάτη και μετέπειτα γαμπρό της (Αυγουστίνος Κούμουλος), ενώ η σχέση με την κόρη της Λόρεν (Στεφανία Ζώρα) είναι από αποξενωμένη έως ανύπαρκτη. Παράλληλα, επισκέπτεται μία άλλη νευρολόγο για τη δική της θεραπεία, στην οποία ωστόσο συμπεριφέρεται επιθετικά. Στη διάρκεια της ιστορίας όμως, όλα τα παραπάνω αποδεικνύονται ως ο δεύτερος ψεύτικος κόσμος της, ο οποίος καθώς καταρρέει, την οδηγεί στην απόλυτη συντριβή. Ο σύζυγος δεν απατά, ο συνεργάτης έχει πεθάνει εδώ και

χρόνια, χωρίς ποτέ να παντρευτεί την κόρη, η Λόρεν το έσκασε έφηβη από το σπίτι και θεωρείται πλέον αγνοούμενη. Μόνη λύση της να επισκεφτεί και να βρει καταφύγιο στο "Ακρωτήριο", το εξοχικό της σπίτι. Στο σημείο της ξηράς που εισχωρεί στη θάλασσα, στο σημείο όπου το αληθινό και το ψευδεπίγραφο ενώνονται, στο σημείο όπου ενώνεται η ανθρώπινη με τη μεταφυσική δικαιοσύνη, για να θυμηθούμε και τον Παπαδιαμάντη. Ούτε εκεί όμως υπάρχει σωτηρία, καθώς το σπίτι αυτό έχει πουληθεί μετά την εξαφάνιση της Λόρεν. Τίποτα δεν υπάρχει. Το απόλυτο κενό, η απόλυτη ρευστότητα. Τίποτα.

Το έργο, κάπως έτσι, τελειώνει. Με το τίποτα. Δεν ξέρω κατά πόσο αυτό, ως καλλιτεχνική κατασκευή και σύμβαση εκπληρώνει το ρόλο ενός θεατρικού έργου, που είναι η Αριστοτελική κάθαρση. Η αλήθεια είναι ότι ο θεατής φεύγει με αυτό το κενό, δηλαδή με την αίσθηση ότι η Τέχνη δεν τον πήγε λίγο παρακάτω, δεν αποκατέστησε μέσα του, ούτε την ανθρώπινη, ούτε τη μεταφυσική δικαιοσύνη και ηθική τάξη. Ο αντίλογος σε αυτό, ίσως, είναι οι ερμηνείες. Η Μαρία Ναυπλιώτου δίνει ένα ρεσιτάλ ερμηνείας -ίσως το καλύτερο στην πορεία της- αγγίζοντας με μαεστρία και ανθρωπιά πολλές συναισθηματικές αποχρώσεις, από το χιούμορ μέχρι τη συντριβή και την κατάρρευση. Πέραν τούτου, ουδέν. Παραμερίζει τους υπόλοιπους ρόλους, οι οποίοι δεν ξέρω κατά πόσο είναι ήσσονος σημασίας, με αποτέλεσμα η παράσταση να απεκδύεται το χιτώνα του συλλογικού, ομαδικού αποκτώντας το πρόσημο του ψυχοθεραπευτικού. Ναι, το θέατρο λειτουργεί ψυχοθεραπευτικά. Για τον ηθοποιό και το θεατή. Πρόκειται για επικοινωνία, μοίρασμα, ενσυναίσθηση. Είναι μια σχέση ουσιαστικά αμφίδρομη. Επ' ουδενί μονομερής.

Πέπη Βατικιώτη

Η βιβλιοθήκη της κατασκήνωσης

της Μάρθας Δελή

Μια από τις πολλές κι ενδιαφέρουσες δραστηριότητες της κατασκήνωσης για τα παιδιά τις ελεύθερες ώρες είναι και ο χώρος της βιβλιοθήκης. (12:00-13:00 μ.μ.)

Η βιβλιοθήκη τα τελευταία χρόνια στεγάζεται σε δική της σκηνή, δίπλα στο αναρρωτήριο. Περιλαμβάνει περισσότερα από 300 παιδικά και εφηβικά βιβλία. Στα παιδιά αρέσει πολύ να έρχονται στο συγκεκριμένο χώρο και να δανείζονται βιβλία, αλλά και να συμμετέχουν στις δραστηριότητες που πραγματοποιούνται στον εξωτερικό χώρο όπου υπάρχουν 3-4 τουλάχιστον μεγάλα τραπέζια στα οποία κάθονται και ξεφυλλίζουν τα βιβλία ή πραγματοποιούν διάφορες λεξιλογικές ασκήσεις ή σκιστάκια, που στόχο έχουν ν' αναπτύξουν τη σκέψη, την κρίση τους, τη μνήμη τους και να επιβεβαιώσουν τις γλωσσικές τους ικανότητες.

Μερικοί, οι πιο μικροί, δεν μπορούν να διαβάσουν καλά πραγματοποιούν πιο εύκολες ασκήσεις ιχνογραφίας. Για επιβράβευση τους δίνονται διάφορα παιδικά αυτοκόλλητα που ο καθένας τα τοποθετεί στο προσωπικό του μπλοκάκι που κι αυτό δίνεται από την ομάδα των παιδιών της μεγάλης κοινότητας που έρχονται προαιρετικά για να βοηθήσουν. Τα μεγάλα παιδιά πραγματοποιούν και το δανεισμό ή βοηθούν τα πιο μικρά, ενθαρρύνοντας τα να τελειώσουν τις ασκήσεις τους για να αποκτήσουν και τα ποθητά αυτοκόλλητα.

Ο βιβλιοθηκάριος επιβλέπει και συμβουλεύει στο δανεισμό όλα τα παιδιά όταν χρειάζονται βιβλία αφού είναι εκείνος που έχει την πλήρη εικόνα του είδους των βιβλίων που υπάρχουν. Αργότερα, το φθινόπωρο, προτείνει στο Διοικητικό Συμβούλιο τις νέες αγορές.

Τα μικρά παιδιά αγαπούν πολύ τα παραμύθια και τα εικονογραφημένα βιβλία ενώ τα μεγαλύτερα παιδιά ζητούν βιβλία για το διάστημα, τους δεινόσαυρους ή άλλα αστυνομικού περιεχομένου. Υπάρχουν επίσης βιβλία και σε άλλες γλώσσες όπως στα αγγλικά, στα γαλλικά και στα φαρσί.

Τις πρώτες μέρες η συμμετοχή είναι μεγάλη και η εικόνα στο χώρο μέσα κι έξω θυμίζει ένα βουερό μελίσσι. Τα παιδιά στριμώχνονται στα τραπέζια ή στο γύρω χώρο κι αποχωρούν ευχαριστημένα παίρνοντας ένα βιβλίο για τη σκηνούλα τους και σφίγγοντας το μπλοκάκι με τα αυτοκόλλητα στο χεράκι τους σαν μεγάλο έπαθλο για τις δραστηριότητες που πραγματοποίησαν.

Σ' έναν κόσμο που το διαδίκτυο κυριαρχεί όλο και περισσότερο στη ζωή μας, το βιβλίο είναι ένα μικρό καταφύγιο για όμορφα ταξίδια στη γνώση και τη φαντασία.

Η χορτοφάγος

Χαν Γκάνγκ

Εκδόσεις Καστανιώτη

Ένα μυθιστόρημα που απέσπασε το 2016 το Διεθνές βραβείο Μπούκερ και έκανε διάσημη τη συγγραφέα του, πέρα από τα σύνορα της Νότιας Κορέας.

Στο βιβλίο περιγράφεται σε τρία κεφάλαια η ζωή μιας πολύ συνηθισμένης γυναίκας, που ζει με το σύζυγό της στη Σεούλ και η οποία αποφασίζει ξαφνικά, μετά από 5 χρόνια ενός συμβατικού και αδιάφορου γάμου, να απέχει από το κρέας και τα παράγωγά του.

Αφορμή είναι, όπως λέει, μια σειρά από κάποια τρομακτικά όνειρα που βλέπει. Αυτό την οδηγεί σ'ένα απόλυτο κλείσιμο στον εαυτό της και σε μεγάλη επιδείνωση της υγείας της. Προκαλεί όμως και μια σειρά από βίαιες αντιδράσεις του περιγυρού της, που εκφράζονται από το σύζυγό της, τους γονείς της και τ' αδέρφια της.

Η ιστορία τελειώνει 3 χρόνια μετά, σε μια ψυχιατρική κλινική όπου βρίσκεται η ηρωίδα, οδηγημένη από την αδελφή της, σε μια τελευταία προσπάθεια να δεχτεί από τους ειδικούς βίαιη, καταναγκαστική σίτιση. Κάτι που ούτε εκείνοι το καταφέρνουν. Η ηρωίδα αρνείται πεισματικά να δεχτεί φαγητό και ονειρεύεται να μεταμορφωθεί σε δένδρο.

Μέσα από το μυθιστόρημα αυτό η συγγραφέας προτάσσει πολλά θέματα όπως: τον αυταρχισμό και τη βία της πατριαρχικής κοινωνίας που συμβολίζεται με την άρνηση κατανάλωσης του κρέατος, την αθωότητα που ο άνθρωπος τη βρίσκει στην επαφή με τη φύση και την επιλογή της χορτοφαγίας, την αναζήτηση της πνευματικής ισορροπίας του σύγχρονου ανθρώπου σ'ένα διαρκώς εξελισσόμενο τεχνοκρατικό κόσμο και το σώμα σαν το τελευταίο καταφύγιο που μας έχει απομείνει και μπορούμε να το ελέγχουμε.

Ένα εντυπωσιακό μυθιστόρημα σε εξαιρετική μετάφραση από τα κορεάτικα από την Αμαλία Τζιώτη.

Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης

Το 2015 οι Κατασκηνώσεις Χαρούμενα Παιδιά- Χαρούμενα Νιάτα, οργανώνοντας τις χειμερινές δράσεις των εθελοντών τους, ίδρυσαν το «Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης».

Το «Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης» είναι μια μετακινούμενη Μονάδα Ψυχοκοινωνικής στήριξης για παιδιά, η οποία βασίζεται στη μέθοδο της Εμπύκωσης (ANIMATION) και την ευέλικτη μεταφορά εθελοντών και εξοπλισμού σε διαφορετικές δομές όπου φιλοξενούνται παιδιά, είτε μόνιμες και οργανωμένες (Ιδρύματα-ΜΚΟ) είτε ευκαιριακές (Ξενώνες προσφύγων και μεταναστών, πλατείες, καταυλισμοί κ.λπ.) που λειτουργούν στο Λεκανοπέδιο ή σε απομακρυσμένα μέρη.

Ομάδες εθελοντών μας, πλήρως εξοπλισμένες, μεταβαίνουν και υλοποιούν έτοιμα προγράμματα ψυχοκοινωνικής στήριξης σε χώρους όπου ζουν παιδιά, που τα έχουν ανάγκη. Τα παιδαγωγικά/εμπυκωτικά προγράμματα καταρτίζονται με την εποπτεία και παρακολούθηση των δράσεων από ειδικούς παιδαγωγούς και εφαρμόζονται από έμπειρους εθελοντές που είναι προετοιμασμένοι για όσα πρόκειται να κάνουν.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει δημιουργικά εργαστήρια χειροτεχνίας, μουσικοκινητικά παιχνίδια, θεατρικό παιχνίδι ή/και ένα θεατρικό.

Το πρόγραμμα έχει ήδη παρουσιαστεί περισσότερες από 20 φορές σε ιδρύματα όπως η Παιδόπολη Αλίμου «Άγιος Ανδρέας», σε Κέντρα ασυνόδευτων ανηλίκων και εφήβων, σε Δημοτικά Σχολεία και σε Κέντρα φιλοξενίας προσφύγων και μεταναστών. Στις δράσεις αυτές έχουν συμμετάσχει περισσότεροι από 70 εθελοντές μας. Η πανδημία περιόρισε εκ των πραγμάτων τη δράση του Καραβανιού αλλά από το 2024 το ταξίδι του ξεκίνησε και πάλι.

1.12.2024 ΣΜΑΝ

Την 1η Δεκεμβρίου 2024 μια μικρή ομάδα εθελοντών μας- όσους επέτρεπε η δομή- έφτασαν στο Σύλλογο Μεριμνης Ανηλίκων και Νέων. Μας άνοιξαν τον χώρο τους ώστε να ξεκινήσουμε εμείς να στήνουμε τα σκηνικά και γενικά μας έκαναν να νιώθουμε ελεύθεροι να κάνουμε όσες αλλαγές θέλαμε, στο χρόνο που χρειαζόμαστε για να ετοιμαστούμε. Όμως μέσα σε δύο λεπτά τα παιδάκια είχαν αντιληφθεί ότι φτάσαμε κι ας μην μας είχαν δει, και είδαμε τα πρώτα να κατεβαίνουν από τις σκάλες για να μας χαιρετήσουν. Σε μισή ώρα όλα ήταν έτοιμα. Παιξαμε παιχνίδια γνωριμίας για να μάθουμε τα ονόματα τους, αν και τα 12 από τα 14 ήταν παιδιά μας, παιδιά της κατασκήνωσης. Παιξαμε ρυθμικά παιχνίδια, βάλαμε τις τελευταίες πινελιές με τα χέρια μας στην ολοκλήρωση του σκηνικού με τα παιδιά εμφανώς ενθουσιασμένα. Καθένας έφτιαξε τα πράσινα γυαλιά του και πήραμε θέσεις για την παράσταση. Είχαμε κάνει πρόβες και με λίγο αυτοσχεδιασμό τα κάναμε όλα όπως έπρεπε και η διαδραστική παράσταση άρεσε. Χάρηκαν που μας είδαν, χαρήκαμε που τους είδαμε. Έχουμε συνηθίσει και εμείς να είμαστε περισσότεροι αλλά και αυτά να μας βλέπουν περισσότερους. Γι αυτό επόμενα ραντεβού με τα παιδιά δόθηκαν στο μπαζάρ και στην Κατασκήνωση.

16.2.2025 Παιδόπολη Αλίμου

Η δεύτερη φετινή στάση του Καραβανιού έγινε στην Παιδόπολη Αλίμου την Κυριακή 16 Φεβρουαρίου 2025 όπου μας περίμεναν με προσμονή τα παιδιά και οι εργαζόμενες στη δομή.

Αυτή τη φορά δεν υπήρχε περιορισμός στον αριθμό μας, και έτσι πήγαμε 30!

Οι εθελοντές που συμμετείχαν είχαν οργανώσει, μετά από αρκετές συναντήσεις προετοιμασίας, ένα πρόγραμμα προσαρμοσμένο στην εποχή, δηλαδή στις Απόκριες. Κατασκευάστηκαν αποκριάτικες στολές, τα παιδιά βάφτηκαν και μετά τραγούδησαν και έπαιξαν πιασμένα χέρι-χέρι στο μεγάλο κύκλο. Η συνάντησή μας ολοκληρώθηκε με μικρούς και μεγάλους να κάθονται σε ένα κύκλο και να λένε “κατασκηνωτικά” τραγούδια. Όλο το πρόγραμμα έγινε δεκτό με ενθουσιασμό από τα παιδιά και τους εργαζόμενους στην Παιδόπολη Αλίμου.

Η χαρά των παιδιών αλλά και των εθελοντών, που συναντήθηκαν μήνες μετά την Κατασκήνωση, ήταν πολύ μεγάλη και όλα έγιναν με μεγάλο κέφι. Μας είπαν, ότι μας περιμένουν και πάλι πριν τα υποδεχθούμε εμείς στην Κατασκήνωση.

έργα φροντίδας των εγκαταστάσεων

Όλα τα χρόνια, από τότε που η Κατασκήνωση εγκαταστάθηκε στο βουνό Πατέρας το μακρινό 1952, οι εγκαταστάσεις που εξυπηρετούν παιδιά και εθελοντές βελτιώνονται όταν, αφού δαπανηθούν όσα απαιτούνται για το άριστο φαγητό και τα παιδαγωγικά προγράμματα, περισσέψουν χρήματα από τις χορηγίες που δίνονται στο Σωματείο. Τα χρήματα αυτά σε συνδυασμό με τις ειδικές γνώσεις και τη χειρωνακτική εργασία δεκάδων εθελοντών, που έχουν ζήσει εκεί όλα αυτά τα χρόνια, καλυτερεύουν κάθε χρόνο τις εγκαταστάσεις μας.

Τη χρονιά που πέρασε έγιναν ορισμένα σημαντικά έργα όπως:

- **Κοπή και απομάκρυνση καμένων δένδρων και θάμνων**

Από το 2021 και τη μεγάλη πυρκαγιά, μέχρι και εφέτος, οι εθελοντές μας, με επικεφαλής τους Σπύρο Ακτύπη και Βασίλη Καλογήρου, κόβουν καμένα δένδρα και θάμνους που απομακρύνονται με όχημα που διαθέτει η POLYECO S.A. χάρη στο ενδιαφέρον του Διευθυντή της Δημήτρη Τηνιακού.

Παράλληλα γίνονται δενδροφυτεύσεις στην καμένη περιοχή με φροντίδα του Σπήλιου Πέτζα, με κάποιες από αυτές να έχουν ενσωματωθεί στο παιδαγωγικό πρόγραμμα των μεγάλων παιδιών.

- **Αναβάθμιση και συντήρηση των αθλητικών εγκαταστάσεων**

Το μεγάλο γήπεδο και το μικρό γήπεδο μπάσκετ, το μεγάλο και το μικρό γήπεδο βόλλεϋ επισκευάστηκαν και ανακαινίστηκαν την Άνοιξη του 2024.

- **Επισκευές και συντήρηση σκηνών**

Ξεκίνησε πέρσι και συνεχίζεται φέτος το πρόγραμμα αποκατάστασης των ζημιών στις σκηνές που χρησιμοποιούνται για περισσότερα από 35 χρόνια και έχουν υποστεί φυσιολογικές φθορές.

- **Αντικατάσταση στέγης Φαρμακείου**

Οι στέγες του Φαρμακείου αλλά και του Μηχανοστασίου ήταν κατασκευασμένες στη δεκαετία του '70 από στοιχεία αμιαντοτσιμέντου και έπρεπε να αντικατασταθούν. Η απομάκρυνσή τους έγινε από ειδικό συνεργείο που διέθεσε δωρεάν η POLYECO S.A.. Στη θέση τους τοποθετήθηκαν νέα panel από τους εθελοντές μας με επικεφαλής τους Νίκο Καλλίτση και Σπύρο Θωμά.

- **Έτήσιες εργασίες αποψίλωσης και συντήρησης**

Πέρσι όπως κάθε χρόνο, και πριν την έναρξη λειτουργίας της Κατασκήνωσης, αποψιλώθηκε όλος ο χώρος της Κατασκήνωσης συνολικής έκτασης 30 στρεμμάτων και πραγματοποιήθηκαν εργασίες συντήρησης των κτιρίων και των μηχανημάτων, κυρίως του Μαγειρείου. **Φέτος οι εργασίες θα γίνουν το τριήμερο 6, 7, 8 Ιουνίου 2025.**

Πέρα από τις εργασίες που αναφέρονται παραπάνω και εφόσον περισσέψουν χρήματα ή βρεθούν ειδικές χορηγίες για αυτά, πρέπει να γίνουν κάποια από τα παρακάτω:

- **Επισκευή της Περίφραξης**

Τα καμένα δένδρα έχουν προξενήσει ζημιές στην περίφραξη, η οποία χρειάζεται επισκευή με την τοποθέτηση νέου συρματοπλέγματος εγκιβωτισμένου σε μεπτόν, ενώ απαιτείται αντικατάσταση της Πύλης της Πυρόσβεσης. **ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ: 2.000€**

- **Βελτιώσεις του αποχετευτικού συστήματος**

Ο πληθυσμός της Κατασκήνωσης έχει αυξηθεί τα τελευταία χρόνια και το αποχετευτικό σύστημα, κυρίως οι βόθροι δεν επαρκούν. Η αύξηση της χωρητικότητάς τους και η αντικατάσταση ορισμένων σωλήνων είναι εργασίες που επείγουν. **ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ: 6.000€**

- **Επισκευή και βελτίωση του συστήματος πυρόσβεσης της Κατασκήνωσης**

Το, εγκεκριμένο από την Πυροσβεστική Υπηρεσία, σύστημα Πυρόσβεσης θα γίνει ακόμα πιο λειτουργικό με ορισμένες εργασίες όπως: α) μεταφορά του συγκροτήματος των αντλιών και τη στέγασή του σε ειδικό οικίσκο β) αντικατάσταση ορισμένων σωλήνων του δικτύου πυρόσβεσης γ) αλλαγές στο εντός του μαγειρείου σύστημα πυρανίχνευσης/πυρόσβεσης. **ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ: 10.000€**

- **Ανέγερση νέου κτιρίου Ιατρείου Βιβλιοθήκης**

Αν υπήρχαν σημαντικές χορηγίες, θα έπρεπε να κατασκευαστεί σύμφωνα με την υπάρχουσα μελέτη Ιατρείο και χώρος βραχείας νοσηλείας με αποχωρητήριο. Στο ίδιο κτίριο θα στεγαστεί και η βιβλιοθήκη **ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ: 100.000€**

Όταν το γλέντι και ο χορός ξαναβρίσκουν το νόημά τους

Αν κάτι ξέρει καλά να κάνει η Κατασκήνωση Χαρούμενα Παιδιά-Χαρούμενα Νιάτα, είναι να δημιουργεί κύκλους που περικλείουν όλο και περισσότερους στην παρηγορητικά ασφαλή αγκαλιά τους. Κύκλους ομόκεντρους, επάλληλους και ...χορευτικούς.

Αυτοί οι χορευτικοί κύκλοι μας φέρνουν όλο και πιο κοντά τα τελευταία δέκα χρόνια με την οικογένεια της Κατασκήνωσης. Δεν θα μιλήσουμε για όσα βαθιά ανθρώπινα και διδακτικά συμβαίνουν, όταν ο χώρος της Κατασκήνωσης γίνεται μελίσσι παιδιών κάθε Ιούλιο –αυτά τα αφήνουμε στους εθελοντές που καταθέτουν εκεί ψυχή και χρόνο αφειδώλευτα. Θα σας μεταφέρουμε όσα ζούμε εκεί στην προ- και μετα-κατασκηνωτική περίοδο, στις προετοιμασίες και το συμμάζεμα, όταν ο κάματος και η οργάνωση συναντούν το κέφι και το γλέντι ανάμεσα στα πεύκα, που περιφρουρήθηκαν άκαφτα από τις πυκαγιές του 2021, στο ξέφωτο της υπαίθριας τραπεζαρίας.

Εδώ λοιπόν στήνονται δυνατοί χοροί που ενώνουν φίλους, εθελοντές, αλληλέγγυους κάθε ηλικίας, με κάθε καιρό και με το πλατύτερο χαμόγελο. Έχουμε δει εδώ παιδιά να μεγαλώνουν και να σέρνουν το ζαγορίσιο, έχουμε εκπλαγεί με το μεράκι για χορούς από τη Μακεδονία και τη Θράκη, έχουμε χαρεί το λεβέντικο τσάμικο του Πέτρου, έχουμε γνωριστεί όλοι με όλους. Και πάντα δίνουμε υπόσχεση και ξανασιμύουμε και στα αστικά γλέντια. Ένα τέτοιο, σχεδόν εθιμικό με τα χρόνια, είναι πια και αυτό στο Χριστουγεννιάτικο παζάρι στήριξης της Κατασκήνωσης, συχνά κάτω από ψιλόβροχο και δεκεμβριάτικη παγωνιά. Αυτή ήταν πάντα η λειτουργία του αυθόρμητου γλεντιού άλλωστε: η αφορμή για συνάντηση και επιβεβαίωση της κοινότητας, με τους κώδικες του χορού, τους στίχους από μαντινάδες ή αφηγηματικά τραγούδια, τις μελωδίες χωρίς λόγια.

Συνοδοιπόροι και ψυχή στα γλέντια της Κατασκήνωσης είναι οι φίλοι μουσικοί, άλλος ένας κύκλος στον ίσκιο της Κατασκήνωσης. Σταθερά παρών ο πυρήνας της Banda Calda που μεταφέρει στα πεύκα του όρους Πατέρα και ανάμεσα στους πάγκους του παζαριού κάτι από τις χάλκινες ιστορίες της Κοζάνης, της Καστοριάς, της Φλώρινας, των Γρεβενών και της Έδεσσας. Με την παρέα της Κατασκήνωσης η μπάντα αυτή, όπως και οι υπόλοιποι μουσικοί που μας ταξιδεύουν σε πιο παράλια μέρη, στηρίζει την αλληλοβοήθεια και τις πρακτικές που ενώνουν πέρα από σύνορα και εθνικότητες.

Τελικά, τα γλέντια της Κατασκήνωσης Χαρούμενα Παιδιά-Χαρούμενα Νιάτα καταφέρνουν να μας φέρουν λίγο πιο κοντά στο καταστατικό νόημα του γλεντιού: ανοιχτό σε όλους, απλώνει το χέρι στον ξένο και τον κάνει κρίκο ισότιμο του κύκλου, απλώνεται σε ξέφωτα και πλατείες, αλληλέγγυα και αυθόρμητα. Γιατί αν ο κύκλος είναι φιλοσοφικά και γεωμετρικά το πιο συμπεριληπτικό σχήμα, δυνατό και δυναμικό από τα σημεία που το συναποτελούν, ο κύκλος του χορού το κάνει αυτό πράξη χωρίς πολλά λόγια, με τα χέρια πιασμένα δυνατά ή πλεγμένα αξεδιάλυτα. Ας ανταμώσουμε λοιπόν στα γλέντια και τους χορούς μας στηρίζοντας πάντα τη φωτεινή πλευρά της ζωής!

Παναγιώτα Ανδριανοπούλου

Συμμετοχές και ευχαριστίες

Το Γλέντι έγινε στις 18 Μαΐου 2024 στην Κατασκήνωση.

Πρέπει να ευχαριστήσουμε τους μουσικούς που έπαιξαν κρητικά **Σταύρο Μαραγκουδάκη, Στέλιο Μυλωνάκη** και **Αλέξανδρο Πάσσο**, τη **Νίνα Καραμολέγκου**, που έπαιξε τσαμπούνα, τον **Αλέξανδρο Κλειδώνα**, που έπαιξε ζουρνά και τους **Νίκο Αρμάγο, Πάνο Γουρνάκη, Γιώργο Δαρή, Μάρκο Τζιουκαλιά** που έπαιξαν χάλκινα. Ευχαριστούμε θερμά το **Στέλιο Ζαχαρία** της **Κτήμα Μουσών** που προσέφερε τα κρασιά και το τσίπουρο και τους περισσότερους από 180 φίλες και φίλους που ήρθαν και υποστήριξαν και αυτή μας την εκδήλωση, αλλά και τους εθελοντές μας που έφυγαν την Κυριακή το μεσημέρι, αφού βεβαιώθηκαν ότι όλα ήταν στη θέση τους καθαρά και τακτοποιημένα.

Το φετινό γλέντι είναι προγραμματισμένο να γίνει το Σάββατο 10 Μαΐου 2025 στην Κατασκήνωση. Περισσότερες πληροφορίες στο Newsletter.

μικρό οδοιπορικό

τον Απρίλιο του 2024 φτάνει σε σας το τεύχος 27 κι από τότε πολλά έγιναν στον μικρό μας χώρο...

Μάρτιος-Ιούνιος, Σεμινάρια

Πραγματοποιούνται 8 συνεδρίες διάρκειας 25 ωρών, που παρακολουθούν οι εθελοντές που θέλουν να μάθουν.

Μάρτιος-Ιούνιος, Εργασίες

Συνεχίζονται για τρίτη χρονιά οι εργασίες για τον καθαρισμό του δάσους μας από τα καμένα της πυρκαγιάς του Αυγούστου του 2021.

Το **τρίημερο** 7,8 και 9 Ιουνίου **40 εθελοντές** ανεβαίνουν στην Κατασκήνωση και με πολλή όρεξη και κέφι κάνουν εργασίες συντήρησης, καθαρισμών και αποψίλωσης.

Απρίλιος, Λαχείο 2024

Κυκλοφορεί για 5 μέρες το Λαχείο 2024 και όλοι προσπαθούν να πουλήσουν Λαχνούς. Η προσπάθεια πετυχαίνει αφού διατέθηκαν **περισσότεροι από 7.500 Λαχνοί**.

Μάιος, Γλέντι με παραδοσιακή μουσική

Στις 18 Μαΐου οργανώνεται με μεγάλη επιτυχία το Γλέντι με την παραδοσιακή μουσική στην Κατασκήνωση.

Ιούνιος, ΝΑΙ στην Κατασκήνωση

Αποφασίζουμε ότι μετά από χρόνια η Κατασκήνωση θα λειτουργήσει πια με όλη της τη δυναμικότητα και για 21 ημέρες γιατί τα παιδιά την έχουν μεγάλη ανάγκη.

Ιούνιος, εγγραφές παιδιών

Η **Μαρία** έχει τη γενική ευθύνη και συνεργάζεται με τη Μαριλού και το Γιώργο Χ. για τα παιδιά από την Ελευσίνα.

Θα φιλοξενήσουμε όλα τα παιδιά από την Ελευσίνα, που πηγαίνουν στη **Φιλική Φωλιά**, και άλλα που οι γονείς τους γνωρίζουν την Κατασκήνωση.

Από άλλες περιοχές θα μας έρθουν παιδιά που πρότειναν οι **12 φορείς που συνεργάστηκαν εφέτος μαζί μας**, όπως η Παιδόπολη Αλίμου, τα Παιδικά Χωριά SOS, ο Ξενώνας Little Pugad, η Δομή Προσφύγων Ελευσίνας, η Νήσος, η Solidarity Now, ο Σύλλογος Μεριμνης Αηλίκων, η Υ.Ε. Αηλίκων Σύρου, η ΑΜΚΕ Συνύπαρξις, το Ίδρυμα Βουλιαγμένης και η Εταιρεία Προστασίας Πειραιά.

Ιούνιος-Ιούλιος, Χορηγίες

Πολλές προσπάθειες από Δημήτρη, Ρίτα και Σπύρο, αλλά οι χορηγίες χρημάτων είναι μέτριες και το ίδιο συμβαίνει με τις χορηγίες τροφίμων και υλικών, όμως η **Κατασκήνωση θα λειτουργήσει όπως πάντα με υψηλές προδιαγραφές σίτισης και διαμονής.**

Ιούνιος, Έλληνες και ξένοι εθελοντές

Λίγα σχετικά τα νέα πρόσωπα που προστίθενται στην παρέα: **Αντώνης Δ., Αλεξάνδρα, Ελένη, Χριστίνα Φ., Παναγιώτης, Μαριάννα, Ευδοκία, Ρόμπιν, Κωστής Δ., Κωστής Π., Αγγελική, Κωνσταντίνα, Τζένη και Χρήστος**, οι περισσότεροι για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Μετά από χρόνια αρχίζει πάλι η συνεργασία με την SCI, που δημιουργεί ένα μικρό workcamp με τρεις ξένους εθελοντές. Με αυτούς και τους πολλούς part-time εθελοντές λύνεται το πρόβλημα στελέχωσης της Κουζίνας.

Όλοι έχουν πιστοποιητικά υγείας, κάνουν υπεύθυνες δηλώσεις και ...δεν έχουν βεβαρυνμένο ποινικό μητρώο!

24 Ιουνίου, Οργανωτική συνάντηση

Η Οργανωτική γίνεται και πάλι στο Πάρκο Ελευθερίας. Ο **Πέτρος**, που θα είναι Διευθυντής, ανακοινώνει τη σύνθεση που έχει αρκετές εκπλήξεις με τις πέντε κοινότητες.

Με καθολική ψηφοφορία αποφασίζεται ότι οι κραυγές των ομάδων θα έχουν θέμα **"Λέξεις που δεν υπάρχουν"**!

28-30 Ιουνίου, Προκατασκηνοτική

Η προκατασκηνοτική έχει πολλές δουλειές που πρέπει να γίνουν για να είμαστε απόλυτα έτοιμοι να υποδεχτούμε τα παιδιά: Κουζίνα, τραπεζαρίες, σκηνές, κρεβάτια, τουαλέτες, γήπεδα, υδραυλικά, αποχετεύσεις, βαψίματα, παραλαβές τροφίμων και χορηγιών, καθαρισμοί, μαγείρεμα και "Λ" για τους τελευταίους προσελθόντες κάθε μέρας.

Πάντα υπάρχει καλό φαγητό, μεσημεριανή σίεστα και καλή παρέα.

Την Κυριακή το απόγευμα, παρά την απάντητη δυσκολία, είμαστε όλοι εκεί και κάνουμε τα τελευταία σεμινάρια για τους ρόλους, το πρόγραμμα και την πυρόσβεση.

1η Ιουλίου, τα παιδιά φθάνουν

Τα παιδιά φθάνουν, χαρούμενα τα παλιά, γεμάτα περιέργεια τα καινούρια και μπαίνουν στις ομάδες τους.

Οι μέρες περνούν σε μια Κατασκήνωση όμορφη, καθαρή, δημιουργική, ειρηνική, χωρίς τσακωμούς και γκρίνιες, γεμάτη με χαρούμενα παιδικά και νεανικά πρόσωπα. Κέφι, πνοή και έντονα θετικά συναισθήματα κυριαρχούν τις περισσότερες μέρες ενώ κάποιες λίγες οι μικροϊώσεις, τα πολύ βασανισμένα στη ζωή τους παιδιά, και κάποιες άστοχες συμπεριφορές προκαλούν στενοχώριες. Τα πάντα γλυκαίνουν με τη φροντίδα και την αγάπη. Η ουτοπική μας κοινωνία δείχνει ένα όμορφο δύσβατο μονοπάτι, οδηγό ζωής για τα παιδιά και τους νέους.

Ιούλιος, Επιθεώρηση ISO

Η ετήσια επιθεώρηση της TUV πηγαίνει καλά και εξακολουθούν να ισχύουν οι **πιστοποιήσεις ISO 9001/2015 και 22000/18**.

17 Ιουλίου, Γιορτή των φίλων

Μετά από χρόνια ξαναγίνεται η Γιορτή των φίλων. Έρχονται 110 φίλοι, παλιοί εθελοντές και κάποιοι χορηγοί που θαυμάζουν τα έργα στην Έκθεση Χειροτεχνίας και απολαμβάνουν μια εξαιρετική Ψυχαγωγία μαζί με τα παιδιά.

21 Ιουλίου, η Κατασκήνωση κλείνει

Οι τελευταίες και πιο γλυκές μέρες της Κατασκήνωσης είναι διαφορετικές με τους αγώνες στίβου, το βραδινό τραπέζι με τους εθελοντές να φορούν λαμπερές στολές και το πάρτι, τη Χειροτεχνία με τα κοσμήματα, το Μεγάλο Παιχνίδι, τη Ψυχαγωγία και την τελευταία Σημεία, όπου παιδιά και εθελοντές δακρύζουν αποχαιρετώντας τη ζωή που δικαιούνται.

22 Ιουλίου, Μετακατασκηνοτική

Στη μετακατασκηνοτική μένουν πολλοί αφού τους αρέσει πολύ στην Κατασκήνωση. Είναι πολλές οι δουλειές που πρέπει να γίνουν, αλλά υπάρχει χρόνος και για γιορταστικό τραπέζι και θαλασσινό μπάνιο. Πριν κλείσει η πύλη όλα είναι τακτοποιημένα και καθαρά.

Στο Θρόισμα των πεύκων της Κατασκήνωσης θα ταξιδεύει πια η ιστορία και της φετινής Κατασκήνωσης, που ήταν όμορφη.

Οκτώβριος, Νέα στέγη στο Φαρμακείο

Το συνεργείο της POLYECO ξηλώνει τις στέγες από αμιαντοτσιμέντο που υπήρχαν στο Φαρμακείο και το Μηχανοστάσιο.

Οκτώβριος, απολογισμός δράσης

Στις 19 Οκτωβρίου 2024 έγινε στην Κατασκήνωση ο απολογισμός της κατασκηνωτικής περιόδου 2024. Παραβρέθηκαν και μίλησαν 51 από τις εθελόντριες και τους εθελοντές της φετινής Κατασκήνωσης. Ακουστήκαν πολλά για όσα πετύχαμε για τα 136 παιδιά που φιλοξενήσαμε δωρεάν για 20 μέρες, επισημάνθηκαν οι δυσκολίες που υπήρξαν και διατυπώθηκαν ενδιαφέρουσες προτάσεις, που θα συζητηθούν στη διάρκεια του χειμώνα.

Μετά τη σχεδόν 4ωρη συζήτηση σεβριρίστηκε ο μπουφές με όσα καθένας είχε φέρει για να αποδείξει τις μαγειρικές του/της ικανότητες και έγινε και λίγη δουλειά, για να μη χάνουμε τη φόρμα μας, αφού ξεκινήσαμε να βάζουμε τα πάνελ στη στέγη του Ιατρείου.

Νοέμβριος, Γ.Σ. των μελών, Νέο Δ.Σ.

Στις 27 Νοεμβρίου 2024, στο φιλόξενο χώρο της ΘΡΥΑΛΛΙΔΑΣ στο Θησείο, πραγματοποιήθηκε η Τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Σωματείου, όπου παρουσιάστηκε ο απολογισμός δράσης του απερχόμενου Δ.Σ. και διαβάστηκε η Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής. Και τα δύο εγκρίθηκαν παμψηφεί.

Στις ετήσιες εκλογές που ακολούθησαν ψηφισαν 43 από τα 55 ταμειακά εντάξει μέλη που περίμεναν τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας κουβεντιάζοντας για τα όσα ακούστηκαν.

Το νέο Δ.Σ. συγκροτήθηκε σε σώμα στις 2-12-2024 με Πρόεδρο τη Ρίτα Ζαμπάλου, Αντιπρόεδρο τον Νίκο Καλλίτση, Γενικό Γραμματέα τον Δημήτρη Αντωνίου, Ταμία τον Αλέξανδρο Κυτίνο, Ειδική Γραμματέα τη Χρύσα Μπάστα, Σύμβουλο Δημοσίων Σχέσεων τη Χρυσή Πυρουνάκη και Συμβούλους τους Στρατή Πυρουνάκη, Γιάννη Λιάγκο και Σπύρο Θωμά.

Στην Εξελεγκτική επιτροπή εκλέχτηκαν οι Ξενοφώντας Παπαϊωάννου, Κώστας Αλεξανδρίδης και Μάρκος Μπότσαρης.

Στις ανοικτές συνεδριάσεις του Δ.Σ. συμμετέχουν οι Πέτρος Καλλίτσης, Ξενοφών Παπαϊωάννου και άλλα μέλη και εθελοντές.

Δεκέμβριος, το Καραβάνι στο ΣΜΑΝ

Μετά από καιρό, το Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης ξεκινάει το ταξίδι του την Κυριακή 1η Δεκεμβρίου από το Σύλλογο Μεριμνης Ανηλίκων και Νέων.

Δεκέμβριος, Χριστουγεννιάτικο Παζάρι

Στις 14 και 15 Δεκεμβρίου οργανώνεται στη ΘΡΥΑΛΛΙΔΑ με μεγάλη επιτυχία το 14ο εθελοντικό Παζάρι Αλληλεγγύης.

Ιανουάριος 2025, Κοπή Πίτας

Η χρονιά ξεκίνησε με την κοπή της πίτας που έγινε το **Σάββατο 11 Ιανουαρίου 2025** στην Κατασκήνωση στον Άγιο Γεώργιο.

Παραβρέθηκαν περισσότεροι από **75 εθελοντές και φίλοι** που απόλαυσαν την καταπράσινη και ηλιόλουστη Κατασκήνωση κάνοντας βόλτες, κουβεντιάζοντας και ...προγραμματίζοντας δουλειές.

Τυχεροί της χρονιάς ο **Θάνος, η Νεφέλη και ο Βαγγέλης** που χάρισαν με τα δώρα τους.

Μετά, στήθηκε ο μπουφές με την εξαιρετική φασολάδα του chef Δημήτρη και όσα καθένας είχε συνεισφέρει στο κοινό γεύμα που ακολούθησε. **Και του χρόνου όλοι εκεί!**

Φεβρουάριος-Ιούνιος

Στις 8 Φεβρουαρίου ξεκινούν οι μηνιαίες εξορμήσεις για δουλειές στην Κατασκήνωση.

Φεβρουάριος, το Καραβάνι στη Παιδόπολη

Το Καραβάνι συνεχίζει το φετινό του ταξίδι και στις 16 Φεβρουαρίου συναντά τα παιδιά της Παιδόπολης Αλίμου Άγιος Ανδρέας.

Φεβρουάριος-Ιούνιος, Σεμινάρια

Η εκπαίδευση όλων είναι απαραίτητη για να κάνει καλύτερη την Κατασκήνωση! Τα σεμινάρια για τους εθελοντές αρχίζουν 22 Φεβρουαρίου και συνεχίζονται Απρίλιο, Μάιο και Ιούνιο.

Παλιοί κατασκηνωτές και κατασκηνώτριες που έγιναν 18 και τέλειωσαν το Λύκειο αν θέλουν να γίνουν στελέχη πρέπει να παρακολουθήσουν τα σεμινάρια.

Μέχρι τον Ιούνιο πρέπει να ετοιμαστούν τα προγράμματα Ομίλων, Χειροτεχνίας, Ψυχαγωγίας και να αναμορφωθεί το πρόγραμμα Αθλητισμού.

Όλοι πρέπει να δηλώσουν τη διαθεσιμότητά τους για την Κατασκήνωση μέχρι τις 31 Μαΐου 2025.

Απρίλιος, Αίτηση αδείας

Υποβάλλουμε στην Αντιπεριφέρεια τα δεκάδες έγγραφα, που απαιτούνται για την έκδοση άδειας λειτουργίας.

Απρίλιος, Έκδοση του Περιοδικού

Το ΘΡΟΪΣΜΑ 28 είναι έτοιμο, σας το στέλνουμε και περιμένουμε τις απόψεις σας.

Όσα θα διαβάσετε από εδώ και κάτω δεν είναι βέβαια, αλλά ελπίζουμε ότι θα γίνουν.

Απρίλιος- Ιούνιος, Καραβάνι

Το Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης συνεχίζει τις επισκέψεις του σε Ιδρύματα και δομές, εκεί όπου τα παιδιά μας αναζητούν.

Απρίλιος, Λαχείο

Το Λαχείο θα κυκλοφορήσει για μία εβδομάδα, 7-11 Απριλίου, και όλοι κάνουμε ό,τι είναι δυνατό για να πουληθούν πολλοί λαχνοί.

Μάιος, Γλέντι με παραδοσιακή μουσική

Στις 10 Μαΐου θα γίνει το γλέντι με την παραδοσιακή μουσική στην Κατασκήνωση με παράλληλο στόχο την εξεύρεση πόρων.

Ιούνιος, Εργασίες συντήρησης

Το **τρίημερο 6-7-8 Ιουνίου** όλοι θα είμαστε στην Κατασκήνωση για δουλειές (κόψιμο χόρτων, βαψίματα, μικρά έργα κλπ).

Μάιος - Ιούνιος, Χορηγίες

Σκεφτόμαστε όλους τους γνωστούς που μπορούν να βοηθήσουν και γίνονται συντονισμένες ενέργειες για την εξεύρεση χορηγιών χρημάτων, τροφίμων και υλικών. Ίσως τα πράγματα πάνε καλά και έτσι θα έχουμε όσα χρειαζόμαστε για τη φιλοξενία των παιδιών.

Ιούνιος, Εγγραφές παιδιών

Από 10 έως 20 Ιουνίου 2025 θα γίνουν, στη Φωλιά αλλά και στα Γραφεία στην Αθήνα, οι εγγραφές παιδιών. **Ελπίζουμε να πάρουμε και τα 138 παιδιά που μπορούμε!**

Ιούλιος, ο μήνας της μεγάλης δράσης

Στις 30 Ιουνίου, στο Πάρκο Ελευθερίας, θα γίνει η οργανωτική συνάντηση με τα στελέχη της κατασκήνωσης του 2025, ενώ η προκατασκηνωτική θα αρχίσει στις 4 Ιουλίου.

Τα παιδιά θα ανέβουν στις 7 Ιουλίου και θα φύγουν στις 27 Ιουλίου ενώ η κατασκήνωση θα κλείσει στις 30 Ιουλίου 2025.

Όσα θα γίνονται τους επόμενους μήνες θα τα μαθαίνετε από το newsletter. Για το νέο τεύχος θα περιμένετε μέχρι τον Απρίλη του 2026.

Ελπίζουμε ότι φέτος όλα θα κυλήσουν χωρίς απρόοπτα οπότε:

Τετάρτη 23 Ιουλίου 2025, στις 7.30 το απόγευμα, ελάτε στην Κατασκήνωση!

Είστε καλεσμένοι στη Γιορτή των Φίλων, για να δείτε από κοντά παιδιά και νιάτα σε δράση!

δειδη χρημάτων

Περισσότερες από 9.000 μερίδες φαγητού και 14.000 πρωινά και μικρογεύματα ετοιμάστηκαν φέτος στο μαγειρείο.

Μεγάλες Χορηγίες

Οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στον κ. Κωνσταντίνο Περατικό και την PLEIADES SHIPPING S.A. για την πολυετή ενίσχυση των προσπαθειών μας με μεγάλα ποσά.

Μοίρασμα της Χαράς με τα παιδιά

Κάποιοι φίλοι στις χαρές τους θυμήθηκαν τα παιδιά και ζήτησαν αντί για δώρα να κατατεθούν χρήματα στους λογαριασμούς του Σωματίου. Μεγάλα ποσά συγκεντρώθηκαν στους γάμους της Χριστίνας Λασκαρίδη με το Δημήτρη Τσομόκο αλλά και στα βαφτίσια της μικρής Νάντιας της Έφης Σιώζου και του Πάννη Θεοδωράκη.

Χορηγίες χρημάτων και υλικών

Από τον Απρίλιο του 2024 μέχρι τον Μάρτιο του 2025 μας βοήθησαν και μας ενίσχυσαν εταιρείες και ιδιώτες με τη μεσολάβηση φίλων, που ξέρουν καλά τη χρησιμότητα της προσπάθειας που γίνεται για τα παιδιά της μεγαλύτερης ανάγκης.

Με Δωρεές 300-2000€ οι:

ALPHA BANK, ΚΑΛΛΙΦΩΝΑΣ Α.Ε., BETAPLAN AEM, ESTROCHEM ΧΗΜΙΚΑ ΑΕΒΕ, SCHUR FLEXIBLES ABR A.B.E.E., ACTIVE SAFETY

Με διάθεση προϊόντων, μέσων και υλικών οι:

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, ΠΑΚΠΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, ΔΗΜΟΣ ΜΑΝΔΡΑΣ, UNILEVER, NESTLE, ΠΑΝΕΜΠΟΡΙΚΗ, UPFIELD, Στέλιος Ζαχαρίας και ΚΤΗΜΑ ΜΟΥΣΩΝ, AGRINO, ΑΥΤΑ ΒΛΑΧΑΚΗ, Δευτέρης Λαουβάρης και ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ ΔΙΡΦΥΣ, ΕΥΡΩΧΑΡΤΙΚΗ, Χ.ΜΑΝΩΛΑΡΟΣ, COCA COLA-3E, VESTA FOODS, SEPTONA, ΣΚΑΛΒΕΝΙΤΗΣ. Ι&Σ ΑΕΕ, PLANET FRUITS, ΥΙΟΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΙΛΗ Α.Ε., GENERAL SERVICES, ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΡΙΑΝΕΜΙ, ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ, Ιωάννης Μπακογιάννης της ΓΚΑΖΟΖΑ, POLYECO S.A., Αντώνης Παπακυριάκης και ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ Α.Ε., Βασίλης Πατσαούρας, ενώ οι φίλοι Κώστας Ξκολογιάννης και Δημήτρης Τηνιακός κάλυψαν μεγάλο μέρος των δαπανών για τα καύσιμα.

Σημαντική είναι η προσφορά της ΤΥV HELLAS που πιστοποιεί δωρεάν, κατά ISO 9001 και ISO 22000, τις υπηρεσίες που παρέχουν οι Κατασκηνώσεις, της ΑΝΔΡΕΟΥ - ΧΗΜΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ που χορηγεί τα πιστοποιητικά αναλύσεων νερού και φαγητού, αλλά και της ΚΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ Α.Ε. και του Π. Τριανταφύλλου που πιστοποιούν την Παιδική Χαρά.

Ευχαριστούμε ακόμα τους φίλους στη ΘΡΥΑΛΛΙΔΑ, που πάντα μας παραχωρούν τον χώρο τους στο Θησείο και το Γιάννη Νικολάου που παραχωρεί την αποθήκη του Πειραιά.

ΛΑΧΕΙΟ 2025

Κυκλοφορεί το λαχείο με αντικείμενα κλήρωσης 30 πίνακες και 70 βιβλία. Τιμή λαχνού 2€. Κλήρωση στις 11 Απριλίου 2025 ώρα 8 μ.μ. Για λαχνούς τηλεφωνήστε στο 210.32.26.019

Είμαστε πάντα στον Πατέρα τα καλοκαίρια, 73 χρόνια τώρα. Κάνουμε κάθε καλοκαίρι τόσα όμοια και τόσα διαφορετικά πράγματα. Φιλοξενούμε τα παιδιά, που χρειάζονται την παρουσία μας με φροντίδα και αγάπη, επιλέγουμε όμως άλλες πρακτικές προσέγγισής τους, διαφορετικές σε αυτές τις δεκαετίες που είμαστε εκεί και βελτιώνουμε διαρκώς τις συνθήκες διαβίωσής τους στην Κατασκήνωση.

Τα παιδιά που φιλοξενούμε δωρεάν όλα αυτά τα χρόνια είναι παιδιά, παιδάκια που δεν είναι τυχερά και δεν έχουν αυτά που δικαιούνται. Ένα ζεστό σπίτι, καλό και αρκετό φαγητό, φίλους για να παίξουν στη γειτονιά, γονείς που τα φροντίζουν, πατρίδα που προάγει τον πολιτισμό και παρέχει παιδεία.

Οι άνθρωποι -όλοι εθελοντές- που ασχολούνται με την Κατασκήνωση έχουν πειστεί ότι αξίζει να θυσιάσουν τις διακοπές τους για να είναι μαζί με τα παιδιά, αξίζει να αφιερώσουν χρόνο στην εκπαίδευσή τους για να είναι ποιοτική και χρήσιμη η προσφορά τους. Ονειρεύονται και συμμετέχουν στη δημιουργία μιας κοινωνίας που μπορεί να κάνει πολλά για τα παιδιά και με τρόπους που στο επίκεντρό τους είναι το παιδί, όπως το παιδί που ήθελαν και εκείνοι να είναι όταν ήταν μικροί.

Οι άνθρωποι μας έχουν ποιότητα και γνώσεις, όρεξη για τις πολλές δουλειές που πρέπει να γίνονται, αλλά και περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες αφού στην πλειοψηφία τους είναι εργαζόμενοι και φοιτητές. Χρειαζόμαστε όμως και χρήματα για τρόφιμα, υλικά, μετακινήσεις και συντήρηση των εγκαταστάσεών μας. Οι χορηγίες, άλλοτε αρκετές και άλλοτε λίγες, δεν επαρκούν για αυτά, και για να τα καταφέρουμε κάνουμε το Παζάρι, κυκλοφορούμε το Λαχείο και οργανώνουμε την Έκθεση Έργων Τέχνης και το Γλέντι με Παραδοσιακή Μουσική.

Είμαστε αισιόδοξοι ότι προσπαθώντας πολύ, θα καταφέρουμε κι εφέτος να συγκεντρώσουμε τα 60.000€ που απαιτούνται, και τα παιδιά θα πάνε Κατασκήνωση. Διαβάστε στη σελίδα αυτή τίτλους εταιρειών και ονόματα και θα διαπιστώσετε, ότι είναι πολλοί αυτοί, που έχουν αντιληφθεί τη σημασία της προσπάθειάς μας για τα παιδιά και τους νέους. Μιμηθείτε τους.

Οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους όσους ενίσχυσαν οικονομικά τις προσπάθειές μας, ιδιαίτερα τις κυρίες:

Μαρίκα-Ζηνοβία Φαφαλιού, Ελένη Λιδώρη, Έφη Χαϊκάλη, Ευτυχία Παπατζανάκη, Ειρήνη Φούντου, Μαρία Διαμαντοπούλου, Δήμητρα Κουτσοκώστα, Ελένη Ελευθεριάδου, Βάλυ Μαυρονικολάου, Εύα Μαργαριτούλη, Λέττα Λιόντα, Ελένη Μπουσδρή, Αθανασία Μείμαρη, Νίκη Αφεντουλίδη, Αλίκη Σιταρά, Αλέκα Χρήστου, Βασιλική Μεταξά, Λέττα Κουτσοχέρα

και τους κυρίους:

Δημήτρη Λαϊμό, Γιάννη Παπαδόπουλο, Νέοφυτο Καλινόγλου, Αντρέα Αδάμη, Κώστα Κοθωνίδη, Ζαννή Βούλγαρη, Κωνσταντίνο Λόντο, Γιάννη Χρυσοβέργη, Σωτήρη Καλαμίτη, Νίκο Καλαμίτη, Λουκά Λιδώρη, Τάσο Γκιιάτη, Γιώργο Γκιιάτη, Κώστα Μπούτση, Νίκο Καπλανίδη, Δημήτρη Μαργαριτούλη, Αλέξανδρο Κυτίνο, Φοίβο Καλλιτή, Νάσο Κοντό, Διαμαντή Τασσόπουλο, Ραφαήλ Μ., Βαγγέλη Τσιτσιλώνη, Σταύρο Πατσή, Βασίλη Δελή, Σπύρο Τουρτουρή, τους εργαζόμενους στην POLYECO και τους συγγενείς και φίλους του Παναγιώτη Μίχα.

Επίσης όσους μεσολάβησαν για να βρεθούν τρόφιμα και υλικά όπως τους:

Γιώργο Παναγόπουλο και τους φίλους στην UNILEVER, Παναγιώτη Κουβάτσο και τους φίλους στη NESTLE, Ξενοφώντα Παπαϊωάννου, Σπύρο Ακτύπη, Ελένη Καρακατσάνη τον κ.Αιμίλιο Βραχυπέδη της HEC και την κ.Ιωάννα Γιαννοπούλου του Ιδρύματος Αγγελικούση.

Μεγάλες χορηγίες για αγορά τροφίμων

Το Ίδρυμα Αντωνίου και Ιωάννη Αγγελικούση και η εταιρεία H.E.C. (Hellenic Environmental Center SA) διέθεσαν σημαντικά ποσά για την αγορά τροφίμων, που ήταν απαραίτητα για την άριστη σίτιση των παιδιών.

ΣΚΕΠΤΕΣΤΕ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΕΤΕ τα έξοδα φιλοξενίας ενός παιδιού; 600€ θα του χαρίσουν 21 αξέχαστες μέρες!

**κατασκηνώσεις
χαρούμενα παιδιά - χαρούμενα νιάτα
χέυδεν 14, 104 34 Αθήνα
www.kataskinosi.gr**

EN ISO 9001:2015
Παροχή Υπηρεσιών Διαμονής, Σίτισης και
Ψυχοκοινωνικής Στήριξης Παιδιών και Εφήβων

EN ISO 22000:2018
Επεξεργασία και Διάθεση Τροφίμων
στις εγκαταστάσεις της Κατασκήνωσης

**αν πιστεύετε ότι η προσπάθειά μας αξίζει
και θέλετε να βοηθήσετε τότε:**

- Καταθέστε ένα ποσό στους λογαριασμούς:
GR7701100800000008067172687 (ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ)
GR0901401680168002002004752 (ALPHA BANK)
GR3702600560000010200373065 (EUROBANK)
GR8601720250005025010577269 (ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ)
- Αγοράστε Λαχνούς του Λαχείου που κληρώνει, στις 11 Απριλίου 2025, 30 πίνακες και 70 βιβλία
- “Υιοθετήστε”, με 600€, τη “φιλοξενία” για τρεις εβδομάδες ενός παιδιού στην κατασκήνωση
- Διαθέστε για τα 140 παιδιά τα εξαιρετικά προϊόντα της Εταιρείας σας (τρόφιμα, υλικά καθαριότητας κλπ)
- Αφιερώστε χρόνο στις δραστηριότητες μας και δουλέψτε εθελοντικά στα προγράμματα μας για τα παιδιά και τους νέους

**Επικοινωνήστε μαζί μας
αφήνοντας μήνυμα στο 210.32.26.019
ή e-mail στο kataskinoseis@yahoo.com
και στο kataskinosi@gmail.com
Θα μας βρείτε επίσης
www.kataskinosi.gr
www.facebook.com/KataskinosiXPXN
www.instagram.com/kataskinosi_xpxn**